

pláště vůkol, u prostřed mezi jablky zrnatými;

26. Zvonček a * jablko zrnaté, opět za tím zvonček a jablko zrnaté u podoklu pláště vůkol, k uzbití toho při službě, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.29,34.

27. Potom učedlali * sukni z bílého hedbávní dílem vytkávaným, Aronovi a synům jeho, *k.29,36,40.

28. I čepici z bílého hedbávní, a klobouky ozdobné z bílého hedbávní, a košilký tenké z bílého hedbávní přesukovaného,

29. Pas také z bílého hedbávní přesukovaného, a postavec modrého a šarlatu, a červec dvakrát barveného, dílem krumpěským, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

30. Učedlali i piech koruny svaté z zlata čistého, a napsali na něm písmo dílem vyrývajících pečeti: Svatost Hospodinu.

31. A dali do něho tkanici z hedbávní modrého, aby přivázan byl čepici na hoře, jakž * byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.29,37; 29,6.

32. A tak * dokonáno jest všecko dílo příbytku stánku úmluvy; a učinil synové Izraelské všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili. *1M.2,19.

33. A přinesli příbytek ten k Mojžíšovi, stánek * i všecka nádoby jeho, háky jeho, disky jeho, svazky jeho, i sloupy jeho a podstavky jeho, *k.35,11.

34. Přikryví také z kůže skopových na červeně barvených, a prikryví z kůže jezevčích i oponu zastření, jejjimi i slitovnici,

35. Truhlu svědeckví s sochory chléb předložení, *k.35,18.

36. Stůl, * všecka nádoby jeho i lampy zpořádané, i všecka nádoby jeho, i olej k svícení,

37. Svícen čistý, lampy jeho, Těž oltář zlatý a olej pomazaní a kadidlo z vonných věcí a zastření ke dveřím stánku,

38. Oltář mředěný a rosti jeho mředěný, sochory jeho a všecka nádoby jeho, i umyvadlo a podstavek jeho,

39. Oltář mředěný a rosti jeho mředěný, sochory jeho a všecka nádoby k nim s podstavky jejich, i zastření k bráně té síně, provazy také její, a kořilký i všecka nádoby k službě příbytku, k stánku úmluvy,

40. Očkovatě koltry síně a sloupy vání v svatyni, roucho svaté Aronovi a kněze i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského. *k.31,10.

42. Vedlé všeho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učedlali synové Izraelské všecko to dílo,

43. A viděl Mojžíš všecko to dílo, a aj, udělali je, jakž byl přikázal Hospodin, tak učedlali. I počehnal jim Mojžíš.

KAPITOLA 40.

Stánek vyzdvižen a posvěcen.

Potom mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2. V den měsíce prvního, prvního dne téhož měsíce vyzdvihneš * příbytek, stánek úmluvy. *11P.1,8.

3. A postavíš tam truhlu svědeckví a * zastřeš ji oponou. *k.26,38; 26,34.

4. Vneseš i stůl a zřídíš řád jeho, vneseš také svícen a rozsvištíš lampy jeho.

5. Postavíš tež oltář zlatý pro kadění naproti truhle svědeckví, a zastřeš zastření ve dveřích příbytku.

6. Potom postavíš oltář k zápalu před dveřmi příbytku stánku úmluvy.

7. Postavíš také umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož naleješ vody.

8. Naposlady vyzdvihneš síň vůkol a zavěsíš zastření brány síně.

9. Tedy vezmeš olej * pomazaní a pomažeš příbytek a všech věcí, které v něm jsou, a posvětiš ho i všech nádob jeho, a bude svatý. *k.30,26.

10. Pomažeš i oltáře zápalu a všech nadob jeho a posvětiš oltáře, a bude oltář svatý.

11. Pomažeš také umyvadlo a podstavku jeho, a posvětiš ho.

12. A * přistoupiti kážeš Aronovi i synům jeho ke dveřím stánku svědeckví, a umyješ je vodou. *k.29,4.

13. A obléčeš Arona v roucha svatá a pomažeš ho a posvětiš ho, aby úřad kněžský konal přede mnou.

14. Synům také jeho přistoupiti kážeš, a zoblážíš je v sukni.

15. A pomažeš jich, tak jako jsi pomazal otce jejich, aby úřad kněžský konali přede mnou, aby jim bylo pomazání jejich tolo k kněžství věčnému po rodech jejich.

16. I učinil Mojžíš tak. Všecko, jakž mu rozkázal Hospodin, tak učinil.

17. I stalo se měsíce prvního léta druhého, prvního dne měsíce, že vyzdvižen * jest příbytek.

18. I učinil Mojžíš všecko, jakž přikázal Hospodin, tak učinil. *1V.M.7,1.

II MOJŽÍŠOVA 40.

18. Mojžíš tedy vyzdvihl příbytek a podložil podstavky jeho a postavil disky jeho, a provlékl svazky jeho, a vyzdvihl sloupy jeho.

19. Potom postavil stánek v příbytku a dal prikrytí stánku svrchnu na něj, jakož mu byl přikázal Hospodin.

20. A vzav svědeckví, vložil je do truhly, uvlékl také sochory k truhle a dal slitovnici svrchu na truhlu.

21. I vnesl truhlu do příbytku a zavěsil oponu zastření, a zastřežil truhlu svědeckví, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

22. Postavil i stůl v stánku úmluvy k straně příbytku půlnocní, vně před oponou. *k.26,35.

23. A zřídil na něm zpořádání * chlébů před Hospodinem, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.25,30.

24. A postavil svícen * v stánku úmluvy naproti stolu, v straně příbytku ku polední. *k.25,31.

25. A rozsviil * lampy před Hospodinem, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.25,37.

26. Postavil také oltář zlatý v stánku úmluvy před oponou, 27. A kadit * na něm kadidlem vonným, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.30,7,9,5.

28. Zavěsil také zastření dveří příbytku.

29. A oltář zápalu postavil ke dveřím příbytku stánku úmluvy,

III MOJŽÍŠOVA 1.

a obětoval na něm oběti zápalné a suché, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. *k.27,1.

30. A postavil * umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož nalil vody k umývání. *k.30,18.

31. A umýval z něho Mojžíš, Aron a synové jeho ruce své i nohy své.

32. Když vcházejí do stánku úmluvy, a když přistupovali k oltáři, umývali se, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.

33. Naposlady vyzdvihl síň vůkol příbytku a oltáře, a zavěsil zastření brány síně. A tak dokonal Mojžíš dílo to.

34. Tedy * prikryl oblak stánek úmluvy, a o sláva Hospodina naplnila příbytek. *1V.M.9,15. 1K.18,10.11. 2K.50,1.

35. A nemohl Mojžíš vjíti do stánku úmluvy; nebo byl nad ním oblak, a sláva Hospodina naplnila příbytek.

36. Když pak * odnášel se oblak s příbytku, brali se synové Izraelské po všech taženích svých, 37. Pakli se neodnášel oblak, nehybali se: až do dne, v němž se zdvihl.

38. A byl oblak Hospodinu nad příbytkem ve dne, a oheň býval v noci na něm, před očima všeho domu Izraelského ve všech taženích jejich.

KNÍHA MOJŽÍŠOVA TŘETÍ,

KTERÁŽ SLOVE

L E V I T I C U S.

KAPITOLA 1.

O obětech zápalných.

Povolal pak Hospodin Mojžíše, a mluvil k němu z stánku úmluvy, řka:

2. Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když by kdo z vás obětoval obět Hospodinu, z hovad, tofíz z volů aneb z drobného dobytka obětovati budete obět svou.

3. Jestliže * zápalná obět jeho byla by z skotů, samce bez vadý obětovati bude. U dveří stánku ú-

mluvy obětovati jej bude dobrovolně, před obličejem Hospodinu. *k.6,9.

4. * vloží ruku svou na hlavu oběti zápalné, i bude příjemná jemu k očistění jeho. *k.4,4-15; 24,29,33.

5. Tedy zabije volka toho před tvář Hospodinu, a obětovati * budou kněží, synové Aronovi, krev, a pokropí tou krví oltáře svrchu vůkol, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. *k.3,2.

6. I stáhne kůži s oběti zápalné, a rozseká ji na díly své.

KAPITOLA 3.

O obětech pokojných.

- Jestliže pak obět * pokojná bude obět jeho, když by z skotů obětoval, buď vola neb krávu, bez vad, bude obětovati je před tvářmi Hospodinovou. *k.4.11.násl.
2. Tedy položí ruku svou na hlavu oběti své, i zabije ji u dveří stánku úmluvy; a kropiti budou * kněží synové Aronovi krevi na oltář vukol. *k.1.5.9.11.M.29.16.
3. Potom obětovati bude z oběti pokojné ohnivou obět Hospodinou, * tuk střeva kryjící, i všeliký tuk, kterýž jest na nich, *k.4.9.11.M.29.13.22.
4. Též obě * ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabínách, tolikéž i branci, kteréž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. *k.4.9.
5. I pálti to budou synové Aronovi na oltáři spolu s obětí zápalnou, kteráž bude na dříví vložena, něm na oheň; obět zajisté ohnivá jest, vnuť * spokojující Hospodinou. *k.1.9.13.17.4.91.
6. Jestliže pak z drobného dobytka bude obět jeho v obět pokojnou Hospodinou, samce aneb samici, bez poškrvny obětovati bude ji.
7. Jestliže by obětovat beránka, obět svou, tedy obětovati jej bude před tvářmi Hospodinovou.
8. A vloží ruku svou na hlavu oběti své, a zabije ji před stánkem úmluvy, a kropiti budou synové Aronovi krevi jeho na oltář vukol.
9. Potom obětovati bude z oběti pokojné obět ohnivou Hospodinou, * tuk její i ocas celý, kterýž od hrbeťu odejme; též i tuk střeva obličejem Hospodinovým. *k.4.9b.
10. Též obě dvě * ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabínách, ano i branci, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. *k.4.9.7.4.
11. I pálti to bude kněz na oltáři; pokrme jest oběti ohnivě Hospodinovou.
12. Jestliže pak koza byla by obět jeho, tedy bude ji obětovati před obličejem Hospodinovým.
13. A vloží ruku svou na hlavu její, a zabije ji před stánkem úmluvy; i kropiti budou synové Aronovi krevi její na oltáři vukol.
14. Potom obětovati bude z ní obět svou v obět ohnivou Hospodinou, tuk střeva kryjící, i všecken tuk, kterýž jest na nich,

LEVITICUS 1. 2.

památku její na oltáři, v obět ohnivou, vnuť spokojující Hospodinou.

3. Ostatek pak té oběti suché bude Aronovi i synům jeho, sva-té svaťých, z ohnivých obětí Hospodinových.
4. Když bys pak obětovat dar oběti suché, pečené v peci, at jsou z mouky bělné koláčové neb kvašení, zadělání koláčem, aneb oplátkové přesni olejem pomazani.
5. Jestliže pak obět suchou na pánevici smaženou obětovati budeš, bude z mouky bělné olejem zadělané a nenakvašené.
6. Rozlámeš ji na kusy a naleješ na ni oleje, obět suchá jest.
7. Pakli obět suchou v kotlíku připravenou obětovati budeš, z mouky bělné s olejem bude.
8. I přineseš obět suchou, kteráž z těch věcí bude Hospodinou, a dáš ji knězi, kterýžto donese ji k oltáři.
9. A vezma kněz z oběti té pamětné její pálti ji, bude * oltáři, v obět ohnivou, vnuť * spokojující Hospodinou. *k.1.9.13.17.5.16.
10. Což pak * zůstane z oběti té suché, bude Aronovi i synům jeho, svaté svaťých, z ohnivých obětí Hospodinových. *v.3.9.13b.
11. Zádna obět suchá, kterouž obětovati budete Hospodinou, * nebude kvašena; nebo nižádného kvasu, ani medu nebudete obětovati v obět ohnivou Hospodinou. *k.6.17.
12. V oběti prvotin toliko obětovati budete je Hospodinou, ale na tento oltář neobětujete jich u vnuť spokojující.
13. Také všeliký dar suché oběti své soli * osolíš, a neodejmeš soli smrouvy Boha svého od suché oběti své. Při každé oběti své sůl obětovati budeš. *k.1.10.49.50.
14. Jestliže bys pak obětovat obět suchou * prvotin Hospodinou, klámsy nové ohněm upražíš, a což vztovati budeš, suchou obět prvotin svých.
15. A poleješ ji svrchu olejem, kadidlo také vložíš na ni; obět suchá jest.
16. I pálti bude kněz pamětné její z obilí ztřeného, a z oleje toho, se vším tím kadidlem jejím; v obět ohnivou bude Hospodinou.

KAPITOLA 2.

O obětech suchých.

- Když by pak který člověk obětovat dar oběti * suché Hospodinou, mouka bělná bude obět jeho. I poleje ji olejem a vloží na ni kadidlo *k.6.14.násl.
2. Přinese ji pak k synům Aronovým kněžím, a vezme odtud plnou hrst svou té mouky bělné a toho oleje se vším kadidlem jejím; i pálti to bude kněz na

7. A dají synové Arona kněze oheň na oltář, a narovnají dříví na tom ohni.

8. Potom zpořádají knězi, synové Aronovi, díly tv, hlavu i tuk, na dříví vložené na oheň, kterýž jest na oltáři.

9. A drobý jeho i nohy jeho vymyjete vodou. I pálti bude kněz všecko to na oltáři; zápal jest v obět ohnivou, vnuť spokojující Hospodinou. *k.2.9.23.18.11.M.29.25.

10. Jestliže pak z drobného dobytka bude obět jeho, z ovci aneb z koz k oběti zápalné, samce bez poškrvny obětovati bude.

11. A zabije ho při straně oltáře pulnoční před tvářmi Hospodinovou, a pokropí knězi, synové Aronovi, krevi oltáře vukol.

12. I rozseká ho na díly jeho s hlavou jeho i tukem jeho, a zpořádá je kněz na dříví vložené na oheň, kterýž jest na oltáři.

13. A sířeva jeho i nohy jeho vymyje vodou. Tedy obětovati bude de kněz všecko to, a pálti bude to na oltáři; zápal jest v obět ohnivou, vnuť spokojující Hospodinou.

14. Jestliže pak z ptactva obět zápalnou obětovati bude Hospodinou, tedy at obětuje z * hrdliček aneb z holoubat obět svou. *k.5.7.násl.

15. I vloží je kněz na oltář a nehtem natrhne * hlavu jeho, a zapálí na oltáři, vytlačí krev jeho na stranu oltáře. *k.5.8.

16. Odejme také vole jeho s nečistotami jeho, a povrže je blízko oltáře k straně východní na místo, kdež jest popel.

17. A natrhne ho za křídla jeho, křídlych však neodtrhne. I pálti bude je kněz na oltáři; na dříví, kterýž jest na ohni; zápal jest v obět * ohnivou, vnuť spokojující Hospodinou. *11.M.29.25.

99

III MOJŽÍŠOVA 3. 4.

KAPITOLA 3.

O obětech pokojných.

15. Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabínách, ano i branci, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji.

16. I pálti to bude kněz na oltáři, pokrme oběti ohnivě u vnuť příjemnou. Všecken tuk Hospodinou bude.

17. Právem věčným po rodectvách, ve všech příbytech vašich zádného * tuku a zádného * krve, budete jísti. *k.7.23.26.91.M.9.4.Sk.15.20.

KAPITOLA 4.

Obět za hřích poblouzení při osobách rozdílných.

Mluvil také Hospodin k Mojžšovi, řka:

2. Mluv synům Izraelským a řci: Když by kdo zhrěšil z poblouzení proti někteřimuz všech prikazani Hospodinových, čině, tchož by nemá, a přestoupil by jedno z nich; 3. Jestliže by kněz pomazaný zhrěšil hříchem jiných lidí: tedy obětovati bude za hřích svůj, kterýmž zhrěšil, volka mladého bez poškrvny Hospodinou v obět za hřích.

4. I přivede volka toho ke dveřím stánku úmluvy před obličejem Hospodinův, a položí ruku svou na hlavu volka toho, a zabije ho před obličejem Hospodinovým.

5. Tedy vezme kněz pomazaný krev z toho volka, a vnese ji do stánku úmluvy. *k.6.30.Zá.13.11.

6. Potom omočí kněz prst svůj v té krvi, a kropiti ji bude sedmkrát před Hospodinem, před oporou svatyně.

7. Pomáže také kněz tou krví rohů oltáře, na němž se kadi vonými věcmi před Hospodinem, kterýž jest v stánku úmluvy, a ostetek krve volka toho vyleje k spodnímu oltáře zápalu, kterýž jest u dveří stánku úmluvy.

8. Všecken pak tuk volka toho za hřích vyjme z něho, totiž tuk, kterýž jest na nich, a všecken tuk, kterýž jest na nich, a všecken tuk, kterýž jest na nich i na slabínách, ano i branci, kteráž jest na jatrách, s ledvinkami odejme ji. *k.3.4.10.15.

9. Též * obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabínách, tolikéž i branci, kteráž jest na jatrách, s ledvinkami odejme ji. *k.3.4.10.15.

10. Tak jako se odjmá od volka oběti pokojné, a pálti to bude kněz na * oltáři zápalu. *k.3.5.

11. Kůži * pak volka toho, i všecko

maso jeho s hlavou i s nohami jeho, střeva jeho i stěny jeho, *k.4.17.

12. A tak celého volka vynese ven za stany na místo čisté, tam kdež se popel vysypá, a * spálí jej na dříví ohněm; na místě, kdež se popel vysypá, spálen bude. *II.M.29.14. Zia.13.11.

13. Jestliže by pak všechno množství Izraelské pohloudivo, a byla by a věc skrytá před očima shromáždění toho, a učinili by proti některému ze všech příkazů Hospodinových, čehož by byli neměli, tak že by by vinni byli, *k.4.13.11.

14. A byl by poznání hřích, kterýmž zhrěšili; tedy obětovati bude shromáždění volka mladého v obět za hřích, a přivedou ho před stánek úmluvy. *II.M.29.14. Zia.13.11.

15. I položí starší shromáždění toho ruce své na hlavu volka před Hospodinem, a zabije volka před Hospodinem. *k.4.11;14.17.

16. I vnese kněz pomazaný z krve volka toho do stánku úmluvy. *k.4.11;14.17.

17. A omoče kněz prst svůj v té krvi, kropí jí bude * sedmkrát před Hospodinem, před oponou. *k.4.11;14.17.

18. Pomaže také kněz tou krví rohů oltáře, kterýž jest před Hospodinem v stánku úmluvy; potom všecku krev pozůstávající vytleje k spodku oltáře * zapalu, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. *II.M.40.6.

19. Všecken také tuk jeho vyjme z něho, a pálení bude na oltáři. *k.4.11;14.17.

20. S tím pak volkem tak učiní, jako učinil s volkem za hřích obětovaným, rovné tak učiní s ním. A tak očistí * je kněz, i bude jim odpuštěno. *k.4.13.16.

21. Volka pak vynese ven z táboru a spálí jej, jako spálil volka mladého; nebo obět za hřích shromáždění jest. *II.M.29.14. Zia.13.11.

22. Jestliže pak kněz zhrěší, a učiní proti některému ze všech příkazů Hospodina Boha svého, čehož by neměl, a to z pohloudivo, tak že vinen bude, *k.4.13.16.

23. A byl by znám hřích jeho, kterýmž zhrěšil; tedy přivede obět svou z koz, samec bez poškrvny. *k.4.13.16.

24. I položí ruku svou na hlavu toho kozla a zabije ho na místě, kdež se bijí oběti zapalné před Hospodinem; obět za hřích jest. *k.4.13.16.

25. A vezma kněz z krve oběti za hřích na prst svůj, pomaže rohů oltáře zapalu, ostatek pak krve

3. Aneb jestliže by se dotkl * nečistoty člověka, jaká by koli byla nečistota jeho, kterouž se poškrvnuje, a bylo by to skryto před ním, a * pomol poznal by to, vinen jest. *II.Kor.6.17.

4. Aneb jestliže by se kdo zapřísáhl, vynáseje to rty svými, že učiní * něco zlého aneb dobrého, a to o jakékoli věci, o níž člověk s přísahou obyčejí má mluvit, a bylo by to skryto před ním, a potom by poznal, že vinen jest jedním z věcí těch, *I.Sam.25.22. Sk.23.12.

5. Když tedy vinen bude jednou věci z těch: vyzná hřích svůj, *k.12.8. Luk.2.24.

6. A přivede obět za vinu svou Hospodinu, za hřích svůj, kterýmž zhrěšil samiči z dobytka drobného, ovci aneb kozu za hřích, a očistí jej kněz od hříchu jeho. *k.12.8. Luk.2.24.

7. A pakli by s to byli * nemohli, aby dobytče obětovat, tedy přinese obět za vinu svou, kterouž zhrěšil, dvě hrdličky aneb dvě holoubátka Hospodinu, jedno v obět za hřích a druhé v obět zapalnou. *k.12.8. Luk.2.24.

8. I přinese je k knězi, a on obětovati bude nejprve to, kteráž má být v obět za hřích, a nehtem narhne hlavu * jeho naproti rty jeho, však nerozdělí ji. *k.1.16.

9. I pokropí krví z oběti za hřích strany oltáře, a což zůstane krve, vytlejí ji k spodku oltáře; nebo obět za hřích jest. *k.1.16.

10. Z druhého pak učiní obět zapalnou vedle * oběti jeho, kteráž jest kněz od hříchu jeho, kterýmž zhrěšil, a bude mu odpuštěno. *k.1.14.

11. A pakli nemůže s to být, aby přinesl dvě hrdličky aneb dvě holoubátka, tedy přinese obět svou, kterouž zhrěšil, desátý díl mléka, mouky bělné v obět za hřích. Nenalet * na ni oleje, aniž položí na ni kadidla, nebo obět za hřích jest. *k.1.17;2.9;3.6;16;4.91.

12. Kterouž když přinese k knězi, tedy kněz vezma z ní plnou hrst svou, pamtné její, * pálení to bude na oltáři mimo obět ohnivou Hospodinu, obět za hřích jest. *k.1.17;2.9;3.6;16;4.91.

13. I * očistí jej kněz od hříchu jeho, kterýmž zhrěšil v kterékoli věci z těch, a budeť mu odpuštěn; ostatek pak bude knězi jako při oběti suché. *k.4.26.31.35.

14. Mluvil opět Hospodinu k Mojžíšovi, řka: *k.4.26.31.35.

15. Kdyžby člověk * přestoupil přestoupením, a zhrěšil by z pohloudivo, ujmaje věci posvěcených Hospodinu: tedy přinese obět za vinu svou Hospodinu, skopce bez poškrvny z drobného dobytka, podobně ceny tvé, *nejmíž za dva loty stříbra, vedlé lotu svatyně, za vinu. *k.4.2.13.

16. A tak, což zhrěšil, ujmaje posvěcených věcí, * nahradí, a páty nad to přidá, dává to knězi; kněz pak očistí jej skopce oběti za vinu, a bude jemu odpuštěno. *II.M.22.14.

17. Jestliže by pak člověk zhrěšil, a učinil by proti některému ze všech příkazů Hospodinových, čehož by neměl být, neznaje to ho, a byl by vinen, rovné též ponese nepravost svou. *k.4.2.13.

18. A přivede skopce bez poškrvny z drobného dobytka vedlé ceny tvé v obět za vinu k knězi. I očistí jej kněz od * pohloudivo jeho, kterýmž pohloudivo a o němž nevěděl, a bude mu odpuštěno. *k.4.26.31.35.

19. Obět za provinění jest, nebo zavínil Hospodinu. *k.4.26.31.35.

KAPITOLA 6.

Obět za hřích vědomý, 8. Řád oběti zápalné, 14. aneb, 19. kněz *k.25. a za hřích. Mluvil opět Hospodinu k Mojžíšovi, řka: *k.4.26.31.35.

2. Kdyžby * člověk zhrěšil a přestoupil přestoupil proti Hospodinu, buď že by oklamal bližního svého v věci sobě svěřené, aneb v spolku *néjádém, aneb mocí o by vzal něco, aneb listivě podvedl bližního svého. *IV.M.5.6.12.9.16.

3. Buď že nalezna ztracenou věc, zaprel by mu ji, buď že by přisáhl falešně, kteroukoli věcí z těch, kterouž přináší se člověku učinili zhrěšiti ji. *k.4.26.31.35.

4. Když by tedy zhrěšil a vinen byl: navrátí * zase tu věc, kterouž mocí sobě vzal, *aneb tu, kteráž mu svěřena byla, aneb ztracenou věc, kterouž nalezi. *IV.M.2.9.9.

5. Aneb o kterékoli věci falešně přisáhl: tedy navrátí to z cela, a nad to pály díl toho přidá lomu, čímž bylo; to navrátí v den oběti za hřích svůj. *k.4.26.31.35.

6. Obět pak za hřích svůj přivede Hospodinu z drobného dobytka, skopce bez poškrvny, vedlé * ceny tvé, v obět za vinu knězi. *k.4.26.31.35.

7. I * očistí jej kněz před Hospodinem, a odpuštěno mu bude, jed- na každá z těch věcí, kterouž by učinil a jí vinen byl.
*k.4.21.28.31.35; 5.13.16.

8. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
9. Příklad Aronovi i synům jeho a rci: Tento bude řád při * oběti zá- palné: (slove pak obět zápalná od paleni na oltáři celou noc až do jitra, nebo oheň na oltáři vzdájnky hořeti bude).
*k.1.9.

10. Obleče se kněz v roucho své lněné, a kosilku lněnou vezme na oheň spálí obět zápalnou na oltáři, a vsype jej u oltáře.
11. Potom splete šaty své a obleče se v roucho jiné, a vynesne * popel ven z stanů na místo čisté.
*k.4.12.

12. Oheň pak, kteráž jest na ol- táři, bude hořeti na něm, nebude uhašován. A bude zapalovati jim kněz dříví každého jitra, a zpořá- dá na něm obět zápalnou, a pálii bude na něm tuk pokojných obětí.
13. Oheň ustavičně hořeti bude na oltáři, a nebude uhašen.
14. Tento pak bude * řád při oběti suché, kterouž obětovati bu- dou synové Aronovi Hospodinu u oltáře:
*k.2.1.másl.

15. Vezme hrst bělné mouky z o- běti té a z oleje jejího, se všim tím kadidlem, kteráž bude na obě- ti suché, a pálii to bude na oltáři u vni libeznou, pamětně její Hos- podinu.
16. Což pak * zůstane z ní, to jisti budou Aron i synové jeho; přesně jisti se bude na místě svatém, v si- ni stánku úmluvy jisti to budou.
*k.2.9.10.11.

17. Nebude * vařeno s kvasem, nebo jsem jim to dal za díl z obětí svých ohnivých; svaté svatých to jest, jako i obět za hřích a jako obět za vinu.
*k.2.11.

18. Každý mužského pohlaví z sy- nů Aronových jisti bude to * prá- ven věcným po rodech vašich, z ohnivých obětí Hospodimových. Což by se koli dotklo toho, svaté bude.
*IIM.27.31; 30.21.

19. I mluvil Hospodin k Mojžíšo- vi, řka:
20. Tato jest obět Aronova a synů jeho, kterouž obětovati budou Hos- podinu v den pomazání jeho: De- sáti díl mirry efi mouky bělné za obět suchou ustavičnou, polovici toho ráno a polovici u večer.

svatém jedena bude; svata svatých jest.
*k.6.18.

7. Jakož obět za hřích, tak obět Hospodinu obětována, a byl by po- skvrněn; tedy vyhlazen bude člo- věk ten z lidu svého.
21. A kdož by se dotkl něčeho ne- čistého, budto nečistoty člověka, bud hovada nečistého aneb všelke ohavnosti nečisté, a jedl by maso z obětí pokojné, kteráž jest Hos- podinu pospěcena: tedy vyhlazen bude člověk ten z lidu svého.
22. Mluvil také Hospodin k Moj- žišovi, řka:
23. Mluv k synům Izraelským a rci jim: Žádného * tuku z vola, aneb z ovce, aneb z kozy nebudete jísti.
*k.3.17.

24. Ačkoli tuk mrtvého a tuk u- dařeného hovada může užíván býti k všelké potřebě, ale * jisti ho ni- koli nebudete.
*k.22.8.

25. Nebo kdož by koli jedl tuk z hovada, kteráž obětovati bude člověk v obět ohnivou Hospodinu, vyhlazen bude člověk ten, kterýž jedl, z lidu svého žádne * jisti ne- budete ve všech přibýticích svých, bud z ptactva, bud z hovada.
*k.3.17. I.M.9.4. Sk.15.30.29.

27. Všeliký člověk, kterýž by jedl jakou krev, vyhlazen bude z lidu svého.
28. Mluvil opět Hospodin k Moj- žišovi, řka:
29. Mluv k synům Izraelským a rci: Kdož by obětval obět svou pokojnou Hospodinu, on sam při- nesť obět svou Hospodinu z obětí pokojných svých.
30. Ruce jeho obětovati budou o- bět ohnivou Hospodinu. Tuk s hrud- tím přinese, a hrudí aby bylo v obět sem i tam obracení před Hospodinem.
31. Pálii pak bude kněz tuk na oltáři, ale hrudí to zůstane Aro- novi i synům jeho.
32. A plece pravé dáte knězi ku pozdívění z obětí pokojných va- šich.
33. Kdožkoli z synů Aronových obětovati bude krev obětí pokoj- ných a tuk, tomu se dostane plece pravé na díl jeho.
34. Nebo hrudí sem i tam obra- cení a plece vznuru pozdívění vzal jsem od synů Izraelských z obětí pokojných jejich, a dal jsem je Aronovi knězi i synům jeho prá- vem věcným od synů Izraelských.
35. Toť jest díl pomazání Arono-

21. Na páncvi s olejem strojena bude; smazanou přineseš jí, a pe- čené kusy obětí suché obětovati budeš u vůni spokojující Hospo- dina.
22. A kněz, kterýž z synů jeho po něm pomazan bude, ať jí obě- tuje práven věcným. Hospodinu všecko to páleno bude.
23. A všeliká suchá obět kněžská celá spulena bude; nebudet jedena.
24. Mluvil pak Hospodin k Mojží- šovi, řka:
25. Mluv Aronovi * a synům jeho a rci: Tento bude řád obětí za hřích: Na místě, kdež se zabíjí obět zápalná, zabíta bude obět za hřích před Hospodinem: svata svatých jest.
*k.17.2.

26. Kněz obětující tu obět za hřích budeť jisti jí; na místě svatém je- dena bude v siní stánku úmluvy.
27. Což by se koli dotklo masa je- jího, svaté bude; a jestliže by krví její šaty skropeny byly, to, což skropeno jest, obmyješ na místě svatém.
28. A nádoba hliněná v níž by vařeno bylo, rozražena bude; pak- li by v nádobě měděné vařeno by- lo, vyřena a vymyta bude vodou.
29. Všeliký * pohlaví mužského mezi kněžimi jisti to bude; o svaté svatých jest.
*k.7.6. 9.2.9.10.

30. Ale žádná obět za hřích, (z je- jížto krve * něco vneseo bylo by do stánku úmluvy k očistění svá- tyni,) nebude jedena: ohněm spá- lena bude.
*Zia.19.11.

KAPITOLA 7.
Řád při obětech za vinu, a při obětech pokojných.

Tento pak bude řád obětí za pro- vinění; svata svatých jest.
1. Na kterémž * místě zabíjí se obět zápalná, na téžž zabíjí i obět za vinu, a pokropí krví její oltáře svrchu vůkol.
*k.1.9; 6.25.

3. Všecken pak tuk její obětovati bude z ní, ocas i tuk střeva při- krývající.
4. Též * obě dvě ledvinky stukem, kteráž jest na nich i na slabnách; a branci, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme.
*k.3.4.10.15.4.9.

5. I bude pálii to kněz na oltáři v obět ohnivou Hospodinu; obět za provinění jest.
6. Všeliký * pohlaví mužského me- zi kněžimi jisti bude jí, na místě

va, a pomazání synů jeho z ohnivých obětí Hospodinových, ode dne toho, v kterémž jim přistoupiti rozkázal k vykonávání kněžství Hospodinu.

36. Kterýž prikázal Hospodin, aby jim ode dne, v kterémž jich pomazal, dával byl od synů Izraelských pravem věčným po rozdech jejich.

37. Tenž jest rád obětí zápalné obětí suché, obětí za hřích, obětí za vinu, a posvěcování i obětí pokojných,

38. Kterýchž prikázal Hospodin Mojžíšovi na hoře Sinai toho dne, když prikázal synům Izraelským, aby obětovali obětí své Hospodinu na poušti Sinai.

KAPITOLA 8.

Svěcení Arona a synů jeho na kněžství. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2. Vezmi * Arona a syny jeho s ním, i roucha jejich a olej pomazání, též volka k obětí za hřích, a dva skopce, a koš s přesylnými chleby,

3. A shromážď všecko množství ke dvětem stánku úmluvy.

4. I učinil Mojžíš, jakž prikázal jemu Hospodin, a shromážďo se všecko množství ke dvětem stánku úmluvy.

5. Tedy řekl Mojžíš tomu množství: Totož jest to slovo, kteréž prikázal vykonati Hospodin.

6. A rozkázav přistoupiti Mojžíš Aronovi a synům jeho, umyl je vodou.

7. A * oblékl jej v sukni a přepásal ho pasem, a oděv ho pláštěm, dal náramenník svrchu na něj, a připásal jej pasem náramenníka a otáhl ho jim.

8. A vložil na něj náprsník, do něhožto dal * urim a thumim.

9. Potom vstavil čepici na hlavu jeho; a dal na čepici jeho po předu plech zlatý, korunu svatou, * jakož prikázal Hospodin Mojžíšovi.

10. Vzal také Mojžíš * olej pomazání a pomazal příbytku i všech věcí kteréž byly v něm, a posvětil jich.

11. A pokropil jim oltáře sedmkrát, a pomazal oltáře i všeho nádobí jeho, též umyvadla i s pod-

stavkem jeho, aby to všecko posvěceno bylo.

12. VIII také * oleje pomazání na hlavu Aronovu, a pomazal ho ku posvěcení jeho.

13. Rozkázal také Mojžíš přistoupiti synům Aronovým, a zoblácel je v sukne, a opásal je pasem, a vstavil na ně kloubanky, jakož byl prikázal Hospodin jemu.

14. A přivedl * volka k obětí za hřích, i položil Aron a synové jeho rouce své na hlavu volka obětí za hřích.

15. I zabil jej a vzal krev jeho, a pomazal rohů oltáře vůkol prsten svým, a tak očistil oltář. Ostatek pak krve vylil k spodku oltáře a posvětil ho k očisťování na něm.

16. Vzal také všecken * tuk, kterýž byl na střevách, a branci i jater, a obě ledvinky i tuk jejich, a pálił to Mojžíš na oltáři.

17. Volka pak * toho i kuží jeho, i maso jeho, i lejna jeho spálil ohněm vně za stany, jakož byl prikázal Hospodin Mojžíšovi.

18. Potom přivedl skopce obětí zápalné, a položil Aron i synové jeho rouce své na hlavu toho skopce.

19. I zabil jej, a pokropil Mojžíš krví oltáře po vrchu vůkol.

20. Skopce také rozsekal na kusy jeho, a pálił Mojžíš hlavu, kusy i tuk.

21. Střeva pak a nohy vymyl vodou, a tak spálil Mojžíš všeho * skopce na oltáři. I byl zápal u všem libeznou, obět ohnivá Hospodinu, jakož prikázal Hospodin Mojžíšovi.

22. Rozkázal také přivesti * skopce druhého, skopce posvěcení, a položil Aron i synové jeho rouce své na hlavu skopce.

23. I zabil jej, a vzal Mojžíš krve jeho, pomazal jí konce * pravého ucha Aronova a palce ruky jeho pravé, i palce nohy jeho pravé.

24. Tolikéž synům Aronovým rozkázav přistoupiti, pomazal kraje ucha jejich pravého a palce ruky jejich pravé, též palce nohy jejich pravé, a vykropil krev na oltář svrchu vůkol.

25. Potom vzal tuk a ocas i všecken tuk prikřívající droby a branci s jater, též obě dvě ledvinky i tuk jejich i plece pravé.

26. Také z koše přesylných chlebů, kteréž byli před Hospodinem, vzal jeden koláč přesylný a jeden pecník chleba s olejem a jeden oplatek, a položil to s tukem a s plecem pravým.

27. A dal to všecko * v ruce Aronovy a v ruce synů jeho, rozkázav obracet sem i tam v obětí obracení před Hospodinem.

28. Potom vzav z rukou jejich, pálił to na oltáři v zápal. * Posvěcení toto jest u všem o rozkošnou, obět ohnivá Hospodinu.

29. Vzal také Mojžíš hrudi a obracel je sem i tam v obětí obracení před Hospodinem; a z skopce * posvěcení dostal se Mojžíšovi díl, jakož mu byl prikázal Hospodin.

30. Vzal také Mojžíš * oleje pomazání a krve, kteréž byla na oltáři, a pokropil Arona i roucha jeho, též synů Aronových a roucha jejich a jeho, též synů jeho i roucha jejich s ním.

31. I řekl Mojžíš * Aronovi a synům jeho: Varte to maso u dvěřích stánku úmluvy, a jezte je tu, i chleby, kteréž jest v koši posvěcení, o jakož jsem prikázal řka: Aron a synové jeho jisti budou je.

32. Což by pak zůstalo masa i chleba toho, ohněm to spálite.

33. A ze dvěřích stánku úmluvy za sedm dní nevycházejte až do dne, v kterémž by se vyplnili dnové posvěcovány budou rouce vaše.

34. Jakož se stalo dnešní den, tak prikázal Hospodin činiti k očisťení vašemu.

35. Protož u dvěřích stánku úmluvy zůstane ve dne i v noci za sedm dní, a ostřihati budete nářezí Hospodina, abyste nezemřeli; nebo tak mi jest prikázáno.

36. Učinil tedy * Aron i synové jeho všecky věci, kteréž prikázal Hospodin skrze Mojžíše.

KAPITOLA 9.

Nejprvnější služba * oběťování Aronovo před Hospodinem.

Stalo se pak dne osmého, povolal Mojžíš Arona a synů jeho i starších Izraelských.

2. I řekl Aronovi: * Vezmi sobě

tele k obětí za hřích, a skopce k obětí zápalné, obě bez poskvrny, a obětí před Hospodinem.

3. K synům pak Izraelským mluviti budete řka: Vezměte kozla k obětí za hřích, a tele a beránka, roční, bez vady, k obětí zápalné,

4. Vola také a skopce k obětí pokojné, abyste obětovali před Hospodinem, a obětí suchou zadlanou olejem; nebo dnes se vám ukáže Hospodin.

5. Tedy vzali ty věci, kteréž prikázal Mojžíš před stánkem úmluvy, a přistoupivši všecko shromáždění, stáli před Hospodinem.

6. I řekl Mojžíš: Toto jest ta věc, kterouž prikázal Hospodin. Vykonajtež ji, a ukáže se vám sláva Hospodina.

7. Aronovi pak řekl Mojžíš: Přistup k oltáři a obětuj obět za hřích svou, i obět zápalnou svou k vykonání očisťení za sebe i za lid tento; obětuj také obět lidu všeho, a učiň očisťení za ně, jakož prikázal Hospodin.

8. Přistoupiv tedy Aron k oltáři, zabil tele své k obětí za hřích.

9. I dal mu synové Aronovi krev, kterýžto omočiv prst svůj ve krvi, pomazal rohu oltáře, ostatek pak krve vylil k spodku oltáře.

10. Ale tuk a ledvinky, i * branci s jater té obětí za hřích pálił na oltáři, jakož byl prikázal Hospodin Mojžíšovi.

11. Maso * pak s kuží spálil vně za stany.

12. Zabil také obět zápalnou. I dali mu synové Aronovi krve, kterouž pokropil po vrchu oltáře vůkol.

13. Podali jemu také i obětí zápalné s kusy vejřimi i hlavý její, a pálił ji na oltáři.

14. A * vymyv střeva i nohy její, pálił je s obětí zápalnou na oltáři.

15. Obětoval také obět všeho lidu. A vzav kozla obětí za hřích, kterýž byl všeho lidu, zabil jej a obětoval ho za hřích jako i prvniho.

16. Obětoval též obět zápalnou a učinil ji vedle obyčeje.

17. Tolikéž i * obět suchou obětoval, a vzav plnou hrst z ni, pálił to na oltáři, mimo obět zápalnou *k.8.21.

18. Zabil ještě i vola a skopce k obětí pokojné, kteréž byla za lid. I podali mu synové Aronovi krve, kterouž pokropil oltáře po vrchu vůkol.

19. Dali jemu také * tuk z vola a z skopce ocas, a *tlík* prikryvajici *střevu*, i ledvinky a bránici s jater.

*k.3.9.10; 8.16.

20. A položili všecken tuk na hrudi; i páli ten tuk na oltáři.

21. Hrudí pak a plece pravé obracel sem i tam Aron v obět obraceni před Hospodinem, jakož byl příkázal Mojžíšovi.

22. Potom Aron * pozdvihna rukou svých k lidu, dal jim požehnání, a sstoupil od obětování oběti za hřích a oběti zápalné i oběti pokojné.

*IV.M.6.22 násl.

23. Tedy všel Mojžíš s Aronem do stánku úmluvy; a když vycházeli z něho, požehnáni dávali lidu. * I ukázala se sláva Hospodinova všemu lidu.

*II.M.10.10.

24. Nebo * sstoupil oheň od tváří Hospodina, a spalil na oltáři obět zápalnou i všecken tuk. Což když uzřel všekeren lid, zkrtkli a padli na tváři své.

KAPITOLA 10.

Nádaba a Abiu oheň spálili. 8. Knežím vino zapovětáno, 12. a oběti jim ku pokrmu dány.

Synové pak Aronovi Nádab a Abiu, zvažte jeden každý * kadidnici svou, dali do nich oheň a položili na něj kadidlo, a obětovali před Hospodinem oheň cizí, čehož jim byl nepřikázal.

2. Protož sstoupiv oheň od Hospodina, spálil * je; a zemřeli tu před Hospodinem. *k.16.1.IV.M.8.4.

3. I řekl Mojžíš Aronovi: * Toť jest, což mluvil Hospodin, fka: V těch, kteříž přistupují ke mně, pcvščen budu, a před obličejem všeho lidu oslaven budu. I mlčel Aron.

*k.8.85.

4. Tedy povolal Mojžíš * Mizeaele a Elizafana, synů Uziele, strýce Aronova, a řekl jim: Podte a vy-neste bratři své od svatyně ven za stany.

5. I přišli * a vynesli je v sukních jejich ven za stany, jakž byl rozkázal Mojžíš.

*š.6.6.10.

6. Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synům jeho: Hlav svých neokryvejte a roucha svého neroztrhujte, abyste nezemřeli, a aby se Bůh na všecko množství nerozhněval; ale bratři vaši, všecka rodina Izraelská, bu-

dou plakati nad tím spálením, kteréž uvedl Hospodin.

7. Vy pak ze dvou stánku úmluvy nevycházete, abyste nezemřeli; nebo olej pomazání Hospodinova jest na vás. I učinili vedle rozkázání Mojžíšova.

8. Mluvil také Hospodin Aronovi, fka:

9. Vína * a nápoje opojného nchudš pít, ty ani synové tvoji s tebou, kdyžkoli budete míti vycházel do stánku úmluvy abyste nezemřeli, (ustanovení věčné to bude po rodech vašich);

10. Také abyste * rozeznati mohli mezi svatým a neposvěceným, a mezi čistým a nečistým; *Ezech.44.29.

11. Tež abyste * učil syny Izraelské všechném ustanovením, kteréž mluvil Hospodin k nim skrze Mojžíše.

*Mat.28.20.

12. Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synům jeho, kteříž živi zůstali: Vezměte oheň suchou, kteráž zůstala z ohně, a jezte ji s přesnicemi u oltáře; nebo svatá svatých jest.

13. Protož jisti budete ji na místě svatém, nebo to jest právo tvé a právo synů tvých z ohnivých obětí Hospodinových; tak zajisté jest * m přikázáno. *k.2.3.10; 6.26; 9.21.

14. Hrudí * pak sem i tam obraceni; a plece vznášeni jisti budete tvoji, i dcery tvé s tebou; nebo to právem tobě a synům tvým dáno jest z pokojných obětí synů Izraelských. *k.9.21. 9IV.M.18.11.

15. Plece vzhůru vznášeni a hrudí sem i tam obraceni s oběti ohnivými tuků, kteréž přinesou, aby sem i tam obraceno bylo, tak jako obět obraceni před Hospodinem, bude tobě i synům tvým s tebou právem věčným, jakož příkázal Hospodin.

16. Mojžíš pak hledal pilně kozla k oběti za hřích, a hle, již spálen byl. Tedy rozhněval se na Eleazara a Itamara, syny Aronovy pozůstalé, a řekl:

17. Pročž jste * nejedli oběti za hřích na místě svatém? Nebo svatá svatých byla, poněvadž ji dal vám, abyste nesli nepravost ušeho množství k očistění jejich před Hospodinem. *k.6.9.36.

18. A hle, ani krev její není

vnescna do vnitřku svatyně. Jisti jiste měli ji v svatyni, jakož jsem byl příkázal.

19. Tedy odpověděl Aron Mojžíšovi: Aj, dnes obětováni obět svou za hřích a obět svou zápalnou před Hospodinem, ale příhodila se mně taková věc, že, když bych byl jedl obět za hřích dnes, zdálo by se to líbilo Hospodinovi?

20. Což když * uslyšel Mojžíš, přestal na tom. *Joz.22.30.39.

KAPITOLA 11.

Rozlíti mezi živočichy čistémi a nečistými. I mluvil * Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, fka jim:

2. Mluvte k synům Izraelským, fka: Tito * jsou živočichové, kteréž jisti budete ze všech hovad, kteráž jsou na zemi:

*V.M.11.4. Sk.10.14.

3. Všecké hovado, kteréž má kopyta rozdělená, tak aby rozdvojená byla, a přezívá, jisti budete. 4. A však z těch, kteráž * přezívají, a z těch, kteráž kopyta rozdělená mají, nebudete jisti, jako vebouda, nebo ač přezívá, ale kopyta rozděleného nemá, nečistý vám bude.

5. Ani krdlika, kteráž ač přezívá, ale kopyta rozděleného nemá, nečistý vám bude.

6. Ani zajice, nebo ač přezívá, ale kopyta rozděleného nemá, nečistý vám bude.

7. Tohikěz ani svině; nebo ač má rozdvojené kopyto, tak že se rozdvojuje, ale nepřezívá, nečistá budou vám.

8. Masa jejich nebudete jisti, ani těla jejich mrlběho se dotýkati, nečistá budou vám.

9. Ze všech pak živočichů, kteříž v vodách jsou, tyto jisti budete: Všecko, což má * plejvy a šupiny u vodách mořských i v řekách, jisti budete.

10. Všecko pak, což nemá plejvy a šupin v moři i v řekách, bud jakýkoli hmyz vodný, aneb jakákoli duše živa u vodách, ohavnosti bude vám.

11. A tak v ohavnosti vám budou, abyste masa jejich nejedli a těla jejich v ohyždnosti měli.

12. Což tedy nemá plejvy a šupin u vodách, to v ohavnosti míti budete.

13. Z plactva pak tyto v ohavnos-

ti míti budete, *jichžto* nebudete jisti, nebo ohavnost jsou, *jáko* jest * oreš, noh a orlice mořská, *V.M.11.2.

14. Tež sup, káně a luňák vedle pokolení svého,

15. A všecký krkavec vedle pokolení svého,

16. Také pštros, sova, vodní káně, a jestřáb vedle pokolení svého,

17. A bukač, křehar a kalous,

18. A porfirian, pelikan a kalous,

19. Tež čáp a kalandra vedle pokolení svého, dedek a netopýř.

20. Všecký zeměplaz křídla mající, kterýž na čtyřech *rohách* chodí, v ohavnosti míti budete.

21. A však ze všeckého zeměplazu křídla majícího, kterýž na čtyřech *rohách* chodí, jisti budete ty, kteříž mají stehénka na nohách svých, aby skákali na nich po zemi.

22. Titoť pak jsou, kteréž jisti budete: Arbes vedle pokolení svého, sálem vedle pokolení svého, chargol vedle pokolení svého, a chagab vedle pokolení svého.

23. Jiný pak zeměplaz všecký křídla mající, kterýž na čtyřech *rohách* chodí, v ohavnosti míti budete.

24. Nebo těmi byste se poškrvřovali. *Protož* kdož by se koli * dotkl těla jich, nečistý bude až do večera.

25. A kdož by koli nesl těla jich, zpřefet roucho své a nečistý bude až do večera.

26. Všecké hovado, kteréž má rozdvojené kopyto ale není rozdvojené, a nepřezívá, nečistě vám bude. Kdož by koli jeho se dotekli, nečistý bude.

27. A cožkoli chodí na tlapách svých ze všech hovad čtvernohých, nečistě bude vám. Kdož by koli dotkl se těl jejich, nečistý bude až dc večera.

28. A kdož by koli nesl těla jejich, zpřefet roucha svá a nečistý bude až do večera; nebo nečistá jsou vám.

29. Také i tolo vám nečistě bude mezi zeměplazy, kteříž lezou po zemi: Kolčava a myš a žába, *každé* vedle pokolení svého;

30. Tež ježek a ještěrka, hle-mejšť, štir a krtice.

31. Tyto věci nečistě vám budou

*k.6.2; 14.46; 15.6 násl. Agg.2.14.

ze všelijakého zeměplazu. Kdož by se koli dotkl jich mrtvých, nečistý bude až do večera.

32. A všeliká věc, na kterouž by padlo něco z těch již mrtvých těl, nečistá bude, buď nádoba dřevěná, neb roucho, neb kůže, aneb pytel. A všeliká nádoba, kteráž se k dílu nějakému užívá, do vo-
až do večera bude a nečistá zůstane až do večera, potom čistá bude.

33. Všecká pak nádoba hliněná, do níž by něco toho upadlo, i což by koli v ní bylo, nečistý bude, ona pak rozražena bude.

34. Všecký také pokrm, jehož se užívá, jestliže by na něj voda vyлита byla, nečistý bude: a všeliký nápoj ku pití příhodný v každé nádobě nečistý bude nečistý.

35. A všecko, na což by něco z těla jejich upadlo, nečistý bude. Pec a kotliště zbrženo bude, nebo nečistý jest; protož za nečistý je míti budete.

36. Ale studnice a čisterna, i vše-
liké shrnázdní vod, čistá budou; však což by se dotklo umr-
liny jejich, nečistý bude.

37. Jestliže by pak něco z mrchy jejich upadlo na některé semeno, kteráž sfi obyčej jest, čistá bude.

38. Ale když by polito bylo vo-
dou semeno, a potom padlo by něco z umrliny jejich na ně, ne-
čistý bude vám.

39. Jestliže by umřelo, hovo-
du, kdož by se koli mrchy jeho dotkl, nečistý bude až do večera.

40. Kdo by * jedl z těla toho, zpřef roucha svá a nečistý bude až do večera. Také i ten, kterýž by vyntel tu mrchu, zpřef rou-
cha svá, a nečistý bude až do ve-
čera.

41. Toliček všeliký zeměplaz, kte-
rýž se plazí po zemi, v ohavnosti bude vám; nebudete ho jísti.

42. Ničeho, což se plazí na pr-
sech, aneb cožkoli čvermo lezč, aneb více má noh, ze všeho ze-
měplazu, kterýž se plazí po ze-
mi, nebudete jísti; nebo jsou ohav-
nost.

43. Nezhavujež duší svých žád-
ným zeměplazem, kterýž se pla-
zí, a nepoškrvňujte se jimi, abyste
nečistí nebyli učinění skrze ně.

44. Nebo já jsem Hospodin Bůh
váš; protož posvěťtež se, a svatí

budte, nebo já svatý jsem, a ne-
poškrvňujte duší svých žádým
zeměplazem, kterýž se plazí po
zemi.

45. Nebo já jsem Hospodin, kte-
rýž jsem vás vyvedl z země E-
gyptské, abych vám byl za Boha;
protož svatí budete, nebo já jsem
svatý.

46. Toť jest právo strany hova-
dá, plactva a všeliké duše živé,
kteráž se hýbe u vodách, a každé
duše živé, kteráž se plazí na zemi,
47. Aby rozdíl činěn byl mezi ne-
čistým a čistým, a mezi živoči-
chy, kterýž se mají jísti, a mezi
živočichy, kterýž se nemají jísti.

KAPITOLA 12.
O nečistotě šestinědětek 6. a očišťování
jich.

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi,
řka:

2. Mluv synům Izraelským a rei:
Žena počnuc, porodí-li pacholika,
nečistá bude za * sedm dní; podlé
počtu dnů, v nichž odděluje se
pro nemoc svou, nečistá bude.

3. Potom dne * osmého obřezáno
bude tělo neobřízky jeho.

4. Ona pak ještě za třideceti a tři
dny zůstávati bude v očišťování se
od krve. Nižádné věci svaté se ne-
dotkne a k svatyni nepřijde, do-
kudž se nevyplní dnové očištění
jejího.

5. Pakli děvečku porodí, nečistá
bude za dvě neděle vedle nečisto-
ty oddělení svého, a šedesát šest
dnů zůstávati bude v očištění od
krve.

6. Když pak vyplní se dnové očiš-
tění jejího po synu aneb po de-
řci, přinese beránka ročního na
obět zápalnou, a holoubátko aneb
hrdličku na obět za hřích, ke
dveřím stánku úmluvy, knězi.

7. Kterýž obětovati jí bude před
Hospodinem, a očiští jí, a tak
očištěna bude od toku krve své.
Ten jest zákon té, kteráž porodila
pacholika aneb děvečku.

8. Pakli nebude moci býti s be-
ránka, tedy vezme * dvě hrdličá-
tek, aneb dvě holoubátek, jedno
v obět zápalnou a druhé v obět
za hřích. I očiští jí kněz, a tak
číska bude.

KAPITOLA 13.
O malomocenství na člověku, 47. rouchu
a nádobě.

Mluvil také Hospodin Mojžíšovi
a Aronovi, řka:

2. Člověk, jestli by na kůži těla
jeho byla nějaká oteklina aneb
prašivina, aneb poškrvna pobe-
lavá, a bylo by na kůži těla jeho
něco podobného k * ráně malo-
mocenství; tedy přiveden bude k
Aronovi knězi, aneb k některému
z synů jeho kněží.

3. I pohledí kněz na ránu, kte-
ráž jest na kůži těla jeho. Jest-
liže chlupevé na té ráně zbělejí,
a ta rána bude-li na pohledění
* hlubší nežli jiná kůže těla jeho,
rána malomocenství jest. Když
tedy spatří jí kněz, za nečistého
vyhlásí jej.

4. Pakli by poškrvna pobe-
lavá na kůži těla jeho, a rána ta
nebyla by hlubší nežli jiná kůže,
a chlupevé její nezbělejí by; tedy
rozkaže zavřítí kněz majícího ta-
kovou ránu za sedm dní.

5. Potom pohledí na něj kněz
v den sedmý, a jestli rána ta
zůstává tak před očima jeho a
nerozmáhá se po kůži: tedy roz-
kaže ho zavřítí kněz po druhé za
sedm dní.

6. I pohledí na ni kněz v den
sedmý po druhé, a jestliže ta rá-
na pozčernalá bude, a nerozmoh-
la by se po kůži: tedy za čisté-
ho vyhlásí ho kněz, nebo praši-
vina jest. I * zpřef roucha svá a
čistý bude.

7. Pakliť by se dále rozmohla ta
prašivina po kůži jeho, již po
ukázání se knězi k očištění své-
mu, tedy ukáže se znovu knězi.

8. I pohledí na něj kněz, a jest-
liže se * rozmohla ta prašivina
po kůži jeho, za nečistého vyhlá-
sí jej kněz, nebo malomocenství
jest.

9. Rána malomocenství když bu-
de na člověku, přiveden bude
k knězi.

10. I pohledí na něj kněz, a bu-
de-li oteklina bílá na kůži, až by
učinila chlupevé bílé, byť pak i
zdravé maso bylo na té oteklině:

11. Malomocenství zastaralé jest
na kůži těla jeho. Protož za ne-
čistého vyhlásí jej kněz, a nedá
ho zavřítí, nebo zjevně nečistý
jest.

12. Jestliže by se pak vyšlo ma-
lomocenství po kůži, a přikrylo
mocného, od hlavy jeho až do
noh jeho, všudy kdež by kněz
očima viděti mohl:

13. I pohledí na něj kněz, a při-
krylo-li by malomocenství všecko
tělo jeho, tedy za čistého vyhlá-
sí nemocného. Nebo všecka ta
rána v bělost se změnila, protož
čistý jest.

14. Ale kdykoli ukáže se na ní
živé maso, nečistý bude.

15. I pohledí kněz na to živé
maso a vyhlásí jej za nečistého,
nebo to maso živé nečisté jest,
malomocenství jest.

16. Když by pak odešlo zase ma-
so živé a změnilo by se v bělost,
tedy přijde k knězi.

17. A vida kněz, že obrátila se
rána ta v bělost, za čistou vy-
hlásí jí; čistá jest.

18. Když by pak byl na kůži tě-
la vřed, a byl by zhojen,
19. Byla-li by na místě vředu
toho oteklina bílá, aneb poškrv-
na pobe-
lavá a náryšavá, tedy
ukázána bude knězi.

20. A vida kněz, že na pohledění
to místo jest nižší nežli jiná ku-
žele, a chlupevé na něm by zbě-
leli, za nečistého vyhlásí jej kněz.
Rána malomocenství jest, kteráž
na vředu vyrostla.

21. Pakliť když pohledí na ni
kněz, uzří, že chlupevé nezbleli
na něm, a není nižší nežli jiná
kůžele, ale že jest pozčernalá mís-
to, tedy zavře ho kněz za sedm
dnů.

22. Pakliť by šíře se rozmáhala
po kůži, za nečistého vyhlásí jej
kněz, rána malomocenství jest.

23. Pakli by ta poškrvna pobe-
lavá zůstávala na místě svém, a
nerozmáhala by se, * znamení
toho vředu jest; protož za čisté-
ho vyhlásí jej kněz.

24. Tělo, na jehož kůži byla by
spálenina od ohně, a po zhojení
té spáleniny zůstala by poškrvna
pobe-
lavá a náryšavá, aneb bílá
foltko:

25. Pohledí na ni kněz, a jestliže
chlupevé na ni zběleli, a lsknou
se, způsob také její hlubší
nežli jiné kůže vůkol: malomo-
cenství jest, kteráž zrostlo na
spálenině; protož za nečistého vy-
hlásí jej kněz, nebo rána malo-
mocenství jest.

26. Pakli uzří kněz, an na poškrvni pobělavé není žádného chlupu bílého, a že nižší není černá, ani žlutá, ale že jest poškrvna bílá, poručí ho zavřítí kněz za sedm dní.

27. I pohledí na ni kněz dne sedmého. Jestliže se více rozmohla po kůži, tedy za nečistého vyhlásí je; nebo rána malomocenství jest.

28. Pakli bělost lsknutá na svém místě zůstáváti bude, a nerozmúlná: zprýštění od spáleniny jest; za čistého vyhlásí jej kněz, nebo * šram spáleniny jest. *v.28.

29. Byla-li by pak rána na hlavě aneb na bradě muže neb ženy,

30. Tedy pohledí kněz na tu ránu, a jestliže způsob její bude hlubší nežli jiná kůže, a bude na ní vlas požitý a tenký: tedy za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo poškrvna černá jest; malomocenství na hlavě aneb na bradě jest.

31. Kdž pak pohledí kněz na ránu poškrvny černé a uzří, že způsob její není hlubší nežli jiná kůže, a že není vlasu černého na ní: zavřítí dá kněz majícího ránu poškrvny černé za sedm dní.

32. I pohledí kněz na tu ránu dne sedmého, a zij, nerozmohla se ta poškrvna černá, a není vlasu žlutého na ní, a způsob té poškrvny černé není hlubší nežli kůže:

33. Tedy oholen bude člověk ten, ale poškrvny té černé nedá hohli. I dá zavřítí kněz majícího tu poškrvnu za sedm dní po druhé.

34. I pohledí kněz na poškrvnu černou dne * sedmého, a jestliže se nerozmohla poškrvna černá dále po kůži, a místo její není-li hlubší nežli jiná kůže: za čistého vyhlásí ho kněz, i zpěte roucha svá a čistý bude. *v.6.

35. Pakli by se dále rozmohla poškrvna ta černá po kůži, již po očištění jeho,

36. Tedy pohledí: na ni kněz, a uzří-li, že se dále rozmohla ta poškrvna černá po kůži, nebude více šetríti vlasu žlutého; nečistý jest.

37. Pakli poškrvna černá tak zůstává před očima jeho, a černý vlas vzrostl by na ni, tedy zhojena jest ta poškrvna černá; čistý jest, a za čistého vyhlásí jej kněz.

mocenství škodlivé jest, protož ohněm spáleno bude.

53. Pakli pohledí kněz, uzřel by, že se nerozmohla rána ta na rouchu, aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené:

54. Rozkáže kněz, aby zepřáli tu věc, na níž byla by rána, i káže jí zavřítí za sedm dní po druhé.

55. I pohledí kněz po zepřání věci na ránu. Jestliže nezměnila rána barvy své, byf se pak nerozmohla dále. Předece nečistá jest. Ohněm spálíš jí, nebo rozjídává věc jest na vrchní neb spodní straně její.

56. Pakli pohledí kněz, uzřel by, an pozčernala rána po zepřání svém, otrhne ji od roucha aneb od kůže, aneb od osnovy, aneb od outku.

57. Jestliže se pak ukáže ještě na rouchu aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené, malomocenství rozjídajíci se jest. Ohněm spálíš věc tu, na kteréž by ta rána byla.

58. Rouchu pak aneb osnovu, aneb outek, aneb kteroukoli nádobu koženou, kdž bys zepřal, a druhé zpěte, a čistě bude.

59. Tenť jest zákon o ráně malomocenství na rouchu soukenném aneb lněném, aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené, která má za čistotu aneb za nečistotu uznaná býti.

KAPITOLA 14.

Řád očišťování člověka i domu malomocenstvím raněného.

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2. Tento bude řád při malomocenem v den očišťování jeho: K knězi * přiveden bude.

*Mat.8,4. Mark.1,44. Luk.5,14.

3. I vyjde kněz ven z stanu a pohledí na něj, a uzří-li, že uzdravena jest rána malomocenství malomocného:

4. Rozkáže kněz tomu, kterýž se očišťuje, vzíti dva vrabce živé a čistá, a dvěv cedrové, a červec dvakrát parvený, a yzop. *v.51,9. I rozkáže kněz zabítí vrabce jednoho, a vyčítíli krev z něho do nádoby hliněné nad vodou živou.

6. A vzme vrabce živého a dvěv cedrové, a vezme dvakrát bar-

vený, a yzop, a omočí to všecko i s vrabcem živým ve krvi vrabce zabitého nad vodou živou.

7. Tedy pokropí toho, kterýž se očišťuje od malomocenství, sedmkrát, a za čistého jej vyhlásí, i pustí vrabce živého na pole.

8. Ten pak, kterýž se očišťuje, zpěte rouchu své a oholí * všechny vlasy své, umyje se vodou, a čistý bude. Potom vejde do láboru, a bydliti bude o vně, nevcházeje do stanu svého za sedm dní. *v.4,6,17;8,11.

9. Dne pak sedmého sholí všechny vlasy své, hlavu i bradu svou, i obočí své, a tak všechny vlasy své sholí; zpěte také roucha svá a tělo své umyje vodou, a tak očišťuje se.

10. Dne pak osmého vzme dvě beránky bez poškrvny, a ovci jednu, roční bez poškrvny, a tři desctiny éli mouky bělné k oběti jednu mírku. *v.1,16,4.

11. Kněz pak, kterýž očišťuje, postaví toho člověka očišťujícího se s těmi věcmi před Hospodinem u dvoří stánku umluvy.

12. I vzme kněz beránka jednoho, kteréhožto obětovati bude v obět za hřích, a mírku oleje, a obracetí bude tím sem i tam v obět obracení před Hospodinem.

13. A zabije beránka toho na místě, kdež se zabíjí obět za hřích a obět zápalná, ložíž na místě sva-

tém; nebo jakož * obět za hřích, tak obět za vinu kněz přináleží, svatá svatých jest. *v.1,7.

14. I vzme kněz krev z oběti za hřích, a pomáže jí kraje * ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce ruky jeho pravé,

a palce nohy jeho pravé. *v.8,9. 15. Vzme také kněz z té mírky oleje, a naleje na ruku svou le-

vou. 16. A omoče prst svůj pravý v tom oleji, kterýž má na ruce své levé, pokropí z něho * prstem svým sedmkrát před Hospodinem. *v.4,6.

17. Z ostatku pak oleje toho, kterýž má na ruce své, pomáže * kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na krev oběti za vinu. *v.8,9.

18. Což pak zůstane oleje, kterýž jest v ruce kněze, pomáže tím

hlavy toho, kterýž se očisťuje; a tak očistí jej kněz před Hospodinem.

19. Učiní také kněz obět za hříchy, a očistí očisťujícího se od nečistoty jeho. A potom zabije obět zápalnou.

20. I bude obětovati kněz tu obět zápalnou, i obět suchou na oltáři; a bude očistí jej, i bude čistý.

21. Jestliže pak bude chudý, tak že by s to býti nemohl, tedy vezme jednoho beránka v obět za provinění, k obrácení jí sem i tam pro očisťení své, a desátý díl mouky bělné olejem zadělané k oběti suché, a mirku oleje,

22. Tež dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, kteréž by mohl míti, a bude jedno v obět za hříchy, a druhé v obět zápalnou. *k.12;8;15;14.

23. I přinese je v osmý den očisťování svého knězi, ke dveřím stánku úmluvy před Hospodina.

24. Tedy kněz vezme beránka oběti za vinu a mirku oleje, obrátí je bude sem i tam v obět obrácení před Hospodinem.

25. I zabije beránka oběti za provinění, a vezme krve z oběti za provinění, pomáže jí kraje ucha pravého čtoběka toho, kterýž se očisťuje, a palce ruky jeho pravé, a palce nohy jeho pravé. *k.s.28.

26. Oleje také naleje kněz na ruku svou levou.

27. A omoeze prst svůj pravý v oleji, kterýž bude na ruce jeho levé, pokropí jím sedmkrát před Hospodinem.

28. Pomaze také kněz olejem, kterýž má na ruce své, kraje ucha pravého toho, kdož se čistí, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na místě krve z oběti za vinu.

29. Což pak zůstává oleje, kterýž jest v ruce kněze, pomáže jím hlavy toho, kterýž se očisťuje; a tak očistí jej před Hospodinem.

30. Tolikéž učiní i s hrdličkou jednou aneb s holoubátkem z těch, kteréž zjednatí mohl.

31. Z těch, kterýchž dostati mohl, obětovati bude jedno za hříchy, a druhé v obět zápalnou s obětí suchou; a tak očistí kněz očisťujícího se před Hospodinem.

32. Ten jest zákon toho, na komž by se ukázala rána malomocenství, a kterýž by nemohl býti s ty věci k očisťení svému *prinděžitě*.

33. I mluvil Hospodim Mojžíšovi a Aronovi, řka:

34. Když vejdeš do země Kana-nejské, kterou já vám za dědicství dávám, a dopustil bych ránu malomocenství na některý dům země, kterouž vladnouti budete,

35. Tedy přijde hospodář domu jako oznamí * knězi, řka: Zdá mi se, jako by byla rána malomocenství na domě. *k.13;2.

36. I rozkáže kněz vyprázdniti dům, dřive než by všel do něho hleděti na tu ránu, aby nebylo poškrvného něco z těch věcí, kteréž v domě jsou. Potom pak vejde, aby pohleděl na ten dům.

37. Tedy vida ránu tu, uzří-li, že rána jest na stěnách domu, a totiž důlkové názeření aneb náčervení, a na pohledění jsou nižší než stěna. *jinde*.

38. Vyjde kněz z domu toho ke dveřím jeho, a dá zavříti dům ten za sedm dní.

39. A v den sedmý navrátí se kněz, a uzří-li, ano se rozmohla rána na stěnách domu toho:

40. Rozkáže vyiniti kamení, na němž by rána taková byla, a vyvrce je ven za město na místo nečisté.

41. Dům pak rozkáže vystrouhati vnitř vsudy vlkou; a vysypou prach ten, kterýž sstrouhali, vně za městem na místo nečisté.

42. A vezmouce jiné kamení, vyplní jím místo onoho kamení; totiž hlíny jiné vezmouce, vymaží dům.

43. Pakliť by se navrátila rána, a vzrostla by v tom domě po vvržení kamení a vystrouhání domu, i po vymazání jeho,

44. Tedy vejda kněz, uzří-li, an se rozmohla rána v domě, malomocenství rozjídající se jest v tom domě, nečistý jest.

45. I rozboří ten dům a kamení jeho, i dříví jeho, a všecko maziní domu toho, a vynosí ven za město na místo nečisté.

46. Jestliže by pak kdo všel do domu toho v ten čas, když zavřin byl, nečistý bude * až do večera. *k.11;24;naš.

47. A jestliže by kdo spal v tom domě, zpěte roucha svá; tolikéž jestliže by kdo jedl v tom domě, zpěte roucha svá.

48. Jestliže by pak kněz vejda tam, uzrel, že se nerozmohla rána v domě po obnovení jeho, tedy za

čistý vyhlásí dům ten; nebo udrávena jest rána jeho.

49. A vezma k očisťení domu toho dva vrabce a dvě cedrové, a červce dvakrát barvený a yzop, i zabije vrabce jednoho, a upceďi krev do nádoby hliněné nad vodou živou.

51. A vezma dvě cedrové a yzop, a červce dvakrát barvený, a vrabce živého, omocí to všecko ve krvi vrabce zabitého a v vodě živé, a pokropí domu toho sedmkrát.

52. A tak když * očistí dům ten krví vrabce a vodou živou a pákem živým, dřevem cedrovým, yzopem a červcem dvakrát barveným: *k.51;9.

53. Vypustí ven vrabce živého z města na pole, a očistí dům ten, i budeť čistý.

54. Ten jest zákon o všeliké ráně malomocenství a poškrvny černé, a domů, a malomocenství roucha i škrvny pobělavé.

57. K ukázání, kdy jest kdo čistý, aneb kdy jest kdo nečistý. Tenť jest zákon malomocenství.

8. A jestliže by ten, kdož trpí tok semene, plinul na čistého, zpěte roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera.

9. Každé sedlo, na němž by se děl ten, kdož má tok semene, nečisté bude.

10. A kdož by koli dotekl se něčeho, což bylo pod ním, nečistý bude až do večera; a kdož by co z toho nesl, zpěte roucha svá, a umyje se vodou, a bude nečistý až do večera.

11. Kohož by se pak dotekl ten, kdož má tok semene, a neumyl rukou svých vodou, zpěte roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera.

12. Nádoeba * hliněná, kteréž by se dotekl ten, kdo má tok semene, bude rozbita, a každá nádoba dřevěná vodou vymyta bude. *k.6;28.

13. Když by pak očisťěn byl ten, kdož tok semene trpěl, od toku svého, seče sedm dní po svém očisťení, a zpěte roucha svá, a vodou živou zmyje tělo své, i bude čist.

14. Potom dne osmého * vezme sobě dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, a přijda před Hospodina, ke dveřím stánku úmluvy, dá je knězi.

15. Kterýž obětovati je bude, jedno za hříchy, a druhé v obět zápalnou; a očistí jej kněz před Hospodinem od toku jeho.

16. Muž, z něhož by * vyšlo simé scházení, zmyje vodou všechno tělo své, a bude nečistý až do večera. *k.22;4.

17. Každé roucho i každá kůže, na níž by bylo simé scházení, zprána bude vodou, a nečistá bude až do večera.

18. Žena také, s kterouž by oběval muž scházením semene, oběval zmyje se vodou, a nečistí budou až do večera.

19. Žena pak, když by trpěla nemoc svou, a tok krve byl by z těla jejího, za sedm dní oddělena bude; každý * kdož by se jí dotekl, nečistý bude až do večera. *k.14;19.

20. Na čemž by koli ležela v čas oddělení svého, nečistěť bude; tolikéž, na čem by koli seděla, nečistěť bude.

21. Také kdož by se dotekl lůže jejího, zpěte roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera.

22. Kdož by se koli dotekl toho, na čemž seděla, zpěte roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera.

23. Což by koli bylo na lůži tom, neb na jaké by koli věci seděla, a dotekl by se toho někdo, nečistý bude až do večera.

24. Jestliže by kdo spal s ní, a byla by nečistota její na něm, nečistý bude za sedm dní; i každé lůžko, na němž by spal, nečistě bude.

25. Žena pak trpěta-li by * krvo- tok po mnohé dny, kromě času nemoci své, totiž krvotok by trpěla přes čas přirozené nemoci: po všechny dny toku nečistoty své, jako i v čas nemoci své přirozené, nečistá bude. *Mat.3,20.

26. Každé lůžko, na němž by spala po všechny dny toku svého, bude jí jako lůžko v přirozené nemoci její; a každá věc, na kteréž by seděla, nečistá bude, podle nečistoty přirozené nemoci její.

27. Kdož by koli dotekl se těch věcí, nečistý bude. Protož zpěte roucha své, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera.

28. Když pak očištěna bude od toku svého, seče sobě sedm dní, a potom očišťovali se bude.

29. A v den osmý vezme * sobě dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, a přinese je knězi ke dveřím stánku úmluvy. *k.12,8.

30. Z nichž jedno obětovati bude kněz v obět za hřích, a druhé v obět zápalnou, a očistí ji kněz před Hospodinem od toku nečistoty její.

31. I budete oddělovati svny Izraelské od nečistoty jejich, aby nezemřeli pro nečistoty své, když by poškvřnili přibývku svého, kterýž jest u prostředku nich.

32. Toť jest právo třpíchoho toku svého, i toho, z něhož vychází símě scházení, jimž poškvřněn bývá, ni jejím, i všelikého trpícího toku svého, buď mužského pohlaví neb ženského, a muže, kterýž by spal s nečistou.

KAPITOLA 16.

O vcházení kněze do svatyně 29. a vyhlášení postu vůbec.

Mluvil pak Hospodin k * Mojišovi po smrti dvou synů Aronových, kteříž, když předstoupili před Hospodina, zemřeli, *k.10,3.

a učiní se krvi jeho, jakož učinil se krvi volka, totiž pokropí ji na slitovnici a před slitovnicí.

16. A očistí svatyni od nečistoty synů Izraelských a od přestoupení jejích i všech hříchů jejich. Totéž učiní i stánku úmluvy, kterýž jest mezi nimi u prostřed nečistoty jejich.

17. (Žádný pak člověk ať není v stánku úmluvy, když on vcházi k očišťování do svatyně, dokudž by on zase nevyšel a očištění za sebe, za dům svůj i za všecko množství Izraelské nevykoná.)

18. Vjide pak k oltáři, kterýž jest před Hospodinem, a očistí jej. A vezma krve volka toho, a ze krve kozla, dá na rohy oltáře vůkol.

19. A pokropí ho svrchu krvi tou prstem svým sedmkrát, a očistí jej i posvěti ho od nečistoty synů Izraelských.

20. A když by dokonal očištění svatyně a stánku úmluvy a oltáře, obětovati bude kozla živého.

21. A vlože Aron obě ruce své na hlavu kozla živého, vyznávať bude nad ním vsecky nepravosti synů Izraelských, a všechna přestoupení jejich se všemi hříchy jejich, a vloží je na hlavu kozla, a vyžene ho člověk k tomu zřízený na poušť.

22. (Kozel ten zajistě poneše na sobě všechny nepravosti jejich do země pusté.) A pustí kozla toho na poušť.

23. Potom pak přijde Aron do stánku úmluvy, sviece s sebe roucha lněná, v něž se byl oblékl, když vjiti měl do svatyně, a nechá jich tu.

24. A umyje tělo své vodou na místě svatém, a obleče se zase v roucha svá, a vyjda, obětovati bude obět zápalnou svou a obět zápalnou lidu, a očistí sebe i lid.

25. A tuk oběti za hřích páliť bude na oltáři.

26. Ten pak, kterýž vyvedl kozla na Azazel, zpěte roucha svá, a zmyje tělo své vodou, a potom vejde do stanu.

27. Vodka pak za hřích a kozla, za hřích, jejichž krev vnesena byla k vykonání očištění v svatyni, vynese ven z táboru, a spálí ohněm každé jejich, i maso jejich, i lejna jejich.

28. Kdož by pak spálil je, zpěte roucha svá, a umyje tělo své vodou, a potom vejde do táboru.

29. Bude vám i toto za věčné ustanovení.

novení: Sedmého měsíce, desátého dne * téhož měsíce ponižovati budete duši svých, a žádného díla nebudete dělati, ani doma zrozeňny, ani přichozí, kterýž jest po hostinu mezi vámi. *k.23,32.

30. Nebo v ten * den očistí svá, abyste očištění byli; ode všech hříchů svých před Hospodinem očistěm budete. *k.29,7.

31. Sobota * odpocínutí bude svá, a ponižovati budete duši svých ustanovením věčným. *k.23,32.

32. Očišťovati pak bude kněz, kterýž jest pomazaný, a jehož ruce posvěceny jsou k vykonávání úřadu kněžského, místo otce svého, a obleče se v roucha lněná, roucha svatá.

33. A očistí svatyni svatou a stánek úmluvy, očistí také i oltář, i kněží, i všecken lid shromážděný očistí.

34. A bude vám to ustanovením věčným k očišťování synů Izraelských ode všech hříchů jejich, * každého roku jednou. I učinil Mojiš tak, jakž jsem byl přikázal Hospodinu. *čís.1,7.

KAPITOLA 17.

Místo k obětem nařizeno, 7. dáblím obětovati, 10. krve jib. a umříého jisti zapovědno.

I mluvil Hospodin Mojišovi, řka:

2. Mluv k Aronovi a synům jeho i ke všechněm synům Izraelským, a řci jim: Tato jest věc, kterouž přikázal Hospodin, řka:

3. Kdož by koli z domu Izraelského zabil vola aneb beránka, nebyť kozu, buď mezi stany, aneb kdož by zabil vně za stany,

4. A ke dveřím stánku úmluvy nepřivedl by ho, aby obětovat oběť Hospodinu před přibýtkem Hospodinovým: vinen bude krvi, nebo krev vyli; protož vyhlazen bude muž ten z prostředku lidu svého.

5. Přivedou tedy synové Izraelské oběti své, kteréž by na poli zabil jeťi chtěli, přivedou je, pravím, k Hospodinu ke dveřím stánku úmluvy, k knězi, a obětovati budou oběti pokojné Hospodinu.

6. A pokropí kněz krvi na oltáři Hospodinovu u dveří stánku úmluvy, a páliť bude tuk u vůni libezny Hospodinu.

7. A nikoli více nebudou obětovati oběti svých * dáblím, po nichžto

odcházejíce, oni smilní. Zákon tento bude jim o věčný i všechném potomkům jejich.

8. Protož povíš jim: Kdož by koli z domu Izraelského aneb z přičozích, kteříž by pohostinu byli mezi vámi, obětoval zápal aneb jinou obět,

9. A ke dvětem stánku * úmluvy nepřivedl by jí, aby ji obětoval Hospodinu; tedy vyhlázen bude člověk ten z lidu svého. *V M.12.14.

10. A kdož by koli z domu Izraelského aneb z přičozích, kteříž jsou pohostinu mezi nimi, jedl * jakou krev: postavim tvář svou proti člověku tomu, a vyhladim jej z prostředku lidu jeho. *K.3.17.

11. Nebo duše všelikého těla ve krvi jest, já pak oddal jsem vám jí k olktři, k očistování duší vaších. Nebo sama krev na * duši očistuje. *Zid.9.22.

12. Protož řekl jsem synům Izraelským: Nižádný z vás nebude jísti krev; ani přičozí, kterýž pohostinu jest mezi vámi, nebude krve jísti.

13. A kdož by koli z synů Izraelských aneb z přičozích, kteříž jsou pohostinu mezi vámi, honě, ulovil zvíře aneb ptáka, což se jísti může, tedy přivedl krev jeho a zasype jí prstí.

14. Nebo * duše všelikého těla jest krev jeho, kteráž jest v duši jeho. Protož jsem pověděl synům Izraelským: Krve o žádneho těla jísti nebudete, nebo duše všelikého těla jest krev jeho; kdož by koli jedl jí, vyhlázen bude. *I M.9.4. *Erit.3.17.

15. Kdož by pak koli jedl * tělo mrtvé aneb udávené, buď on doma zrozený aneb přičozí: zptě roucha svá, a umyje se vodou, a nečistiv bude až do večera; potom pak čistý bude. *K.11.40.

16. A pakli nezpěte roucha svého, a těla svého neumyje, tedy ponese nepravost svou.

KAPITOLA 18.

Zapovídá mužům i ženám věltjaké neřádné scházení v skutku tělesném.

I mluvil Hospodin k Mojížšovi, řka: 2. Mluv synům Izraelským a rci jim: Já jsem * Hospodin Bůh váš. *K.11.44.

3. Vedle skutků země Egyptské, v níž jste bydlili, nečinite, ani podlé skutků země Kananejské, do

kteříž já vás uvozuji, činití budete, a v ustanoveních jejich nechoďte.

4. Soudy mé číte a ustanovení mých ostříhejte, abyste chodili v nich: Já jsem Hospodin Bůh váš.

5. Ostříhejte ustanovení mých a soudů mých: * Člověk ten, kterýž by je činil, živ bude v nich: Já jsem Hospodin. *Neb.9.29. *K.10.6.

6. Nižádný člověk k žádne přítelkyni krevní nepřistupuj k obnažení hanby její: Já jsem Hospodin.

7. Hanby * otce svého a hanby matky své neodkryješ; matka tvá jest, neodkryješ hanby její. *I M.9.22.

8. Hanby * ženy otce svého neodkryješ; nebo hanba otce tveho jest. *K.20.11. *I M.35.22. *I Kor.5.1.

9. Hanby sestry své, dcery otce svého aneb dcery matky své, kteráž doma zplozena aneb vně zplozena jest, neodkryješ hanby její.

10. Hanby vnučky své, buď po synu neb dceři své, neodkryješ; nebo hanba tvá jsou.

11. Hanby dcery manželky otce tveho, kteráž jest zplozena od otce tveho, tvá sestra jest, neodkryješ hanby její.

12. Hanby sestry otce svého neodkryješ; nebo krevní přítelkyně otce tveho jest.

13. Hanby sestry matky své neodkryješ; nebo krevní přítelkyně matky své jest.

14. Hanby * bratra otce svého neodkryješ; k manželce jeho nevědeš, stryňa tvá jest. *K.20.20.

15. Hanby * nevěsty své neodkryješ; manželka jest syna tveho, neodkryješ hanby její.

16. Hanby * manželky bratra svého neodkryješ; nebo hanba bratra tveho jest. *Mark.6.18.

17. Hanby * ženy a dcery její neodkryješ. Vnučky její po synu neb po dceři její nepojmeš, abys odkryl hanbu její; nebo krevní jsou, a nešlechtnost jest. *K.20.14.

18. Nevezmeš sobě ženy k ženě první, abys ssoužil jí, odkryvaje hanbu její za života jejího.

19. Také k ženě, * když jest v své nemoci nečistě, nepřistoupíš, odkryvaje hanbu její. *K.20.18.

20. S manželkou bližního svého nebudeš obcovati, poskvrňuje se s ní.

21. Nedopustíš, * aby kdo z semene tveho proveden byl skrze oheň

modly Moloch, abys neposkvrnil jména Boha svého: Já jsem Hospodin. *K.20.2.

22. Nebudeš * obcovati s mužským pohlavim, scházej se s nim jako s ženou; nebo ohavná bude, a neobcováš s ním. *K.20.13. *K.1.27. *I Kor.6.9.

23. A * žádným hovadem nebudeš obcovati, poskvrňuje se s ním; ani žena nepoddá se hovadu, aby s ním obcovala; nebo mrzkost jest. *K.20.15.

24. A protož * neposkvrňuješ se žádnou touto věcí; nebo těmito všemi věcmi poskvrnil se poňaně, kteříž já vyvrhu od tváři vaší. *I I Kor.11.17.15.

25. Nebo poskvrnila se země, a navštívim nepravost její na ní, a vyvrátím země obyvatelce své.

26. Ale vy ostříhejte ustanovení mých a soudů mých, a nečinite nižádných ohavností těchto, tak do-máči jako přičozí, kterýž jest pohostinu u prostředku vás.

27. (Nebo všecky ty ohavnosti činili lidé země té, kteříž byli před vámi, čímž poskvrněna jest země.)

28. Aby * nevyvrátila vás země, proto že byste jí poskvrnili, jako vyvrátila národ, kterýž byl před vámi. *K.20.28.

29. Nebo kdož by koli dopustil se některé ze všech ohavností těch: duše zajisté, kierež by činily to, vyhlazeny budou z prostředku lidu svého.

30. Protož * ostříhejte příkázání mých, abyste nečinili ničeho z ohavných ohavných, kteříž činěni jsou před vámi, aniž sebe jimi poskvrňujete: Já jsem Hospodin Bůh váš. *K.19.27.

KAPITOLA 19.

Opětování a vysvětlení některých přikázání.

I mluvil Hospodin k Mojížšovi, řka: 2. Mluv ke všem množstvím synů Izraelských a rci jim: * Svati budete, nebo svatý jsem, já Hospodin Bůh váš. *K.11.44.45. *I Petr.1.16.

3. Jeden každý matky své a otce svého báti se budete. A * sobot mých ostříhejte, nebo já jsem Hospodin Bůh váš. *I I M.31.13.

4. Neobraccete se k modlám, a bohů litých nedělejte sobě: Já jsem Hospodin Bůh váš. *I I.20.23-24.17.

5. A když obětovati budete * oběti pokojné Hospodinu, z dobré vůle své obětovati budete je. *K.7.11.15.16.

6. Kterého dne obětovati budete, jisti budete je, i nazejtří, což by

pak zůstalo až do třetího dne, ohněm spáleno bude. *K.7.16.17.

7. Pakli předece jisti budete dne bude obilbena.

8. Kdož by to jedl, pokutu nepravosti své ponese; nebo svatosti Hospodiny poskvrnil, protož vyhlázena bude duše ta z lidu svého.

9. Když * budete žiti obilí země vaší, nesežeš naskrze všeho pole svého, a nebudeš sbírat pozůstatků svých; kladuž žně své. *K.23.22.

10. Tolikéž ostatků vinice své nebudeš sbírat; chudému a přičozímu zanecháš toho: Já jsem Hospodin Bůh váš.

11. Nekradte * a nelžete, a nižádný neoklamávej bližního svého. *I I M.20.15.16. *I Rev.4.6.

12. Neptisahejte krivé ve jméno Boha svého: * poskvrňuj jména Boha svého: Já jsem Hospodin. *I I M.20.7.

13. Neutiskneš * moci bližního svého, aniž oblopíš ho. O Nežl, stane mzda dělníka u tebe až do jitra. *I I M.23.7. *Jak.5.4.

14. Iluchému nebudeš zlořečiti, a před slepým * nepoložíš urazu, ale báti se budeš Boha svého, nebo já jsem Hospodin. *V M.27.18.

15. Nečiníš nepravé v soudu. * Neprijíměš osoby chudého, aniž šanovati budeš osoby bohatého; spravedlivě souditi budeš bližního svého. *Přil.16.27.

16. Nebudeš choditi jako utrháč v lidu svém, aniž státi budeš na hrdlo bližnímu svému: Já jsem Hospodin.

17. Nebudeš nenavídati bratra svého v srdci svém; svobodně * potresceš bližního svého, a ncsneseš na něm hříchu. *Mat.18.15. *Luk.17.9.

18. Nebudeš se mstiti, aniž držeti budeš hněvu proti synum lidu svého, ale * milovati budeš bližního svého jako sebe sameho: Já jsem Hospodin. *Mat.5.44.

19. Ustanovení mých ostříhejte. Hovadu svému nedáš se scházeti s hovadem jiného pokolení. * Po- se svého neposeješ rozdílým se- menem, a rouchem z rozdílým věcí, jako z vlny a ze lnu, sěka- ním nebudeš se odívati. *V M.22.9.

20. Jestliže by muž spal s ženou, a obcoval s ní, kteráž děvkou jsou, byla by zasnoubená jinému muži, a nebyla by žádnou mzdou vykoupěna, ani propuštěna: oba dva

zmrskání budou, a neumrouť; nebo nebyla svobodná učiněna.

21. On pak přivede obět za vinu svou Hospodinu ke dveřím stánku úmluvy, skopce za vinu.

22. I očistí jej * kněz skopcem, kteráž se obětuje za vinu před Hospodinem, od hřichu jeho, kterýmž zhrěšil, a bude mu odpuštěn hřich jeho.

23. Když pak vejde te do země, a nasázíte velikéhou stromovi ovoce nesoucího, tedy obřezáte neobřezání jeho, totiž ovoce jeho. Po tři léta budete mítí je za neobřezané, protože nebude jedeno.

24. Čtvrtého pak léta bude všelike ovoce jeho posvěcené k chvále Hospodina.

25. (Pátého tepru léta jisti budete ovoce jeho), aby rozmnožil vám úrody jeho; nebo já jsem Hospodin Bůh váš.

26. Nic nebudete * jisti se krvi. ○ Nebudete hádati, aniž na čásích zakládati budete.

27. Nebudete * stříhati vlasů hlavy své okrouhle, aniž zohaví kdo brady své.

28. Nad * mrtvým pak nebudete rezáti tváře svého, a žádného znamení vyřezání na sobě nečiníte: Já jsem Hospodin Bůh váš.

29. Nepoškrvniš dcery své, dopouštěje smilnití jí, aby země nešlechtnosti.

30. Sobot * mých ostríhati budete, a svatyně mé báti se budete: Já jsem Hospodin.

31. Neobracejte se k * hadačům a věštčům, ani od nich rady beríte. poškrvňujete se s nimi: Já jsem Hospodin Bůh váš.

32. Před člověkem sedivým povstaň, a cť osobu starého, a boj se Boha svého, nebo já jsem Hospodin.

33. Jestliže * bude pohostinu u tebe přichozí z zemi vaší, nečinite jemu krivdy.

34. Jakožto jeden z doma zrozechozi, kteráž jest u vás pohostinu, a milovati ho budete jako sebe svého; nebo i vy pohostinu jste byli v zemi Egyptské: Já jsem Hospodin Bůh váš.

35. Nečinite nepravé v soudu, v rozměřování, v váze a v míře.

36. Závaží * spravedlivé, kámen spravedlivý, korec spravedlivý,

odkryl. Smrti umrou oba dva, zemi tekoucí mlékem a stří. Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vás vyvedl z země Egyptské rodů.

12. Kdož by pak obcoval s * nevěstou svou, smrti umrou oba dva. Mrzkostí se dopustil, krev jejich bude na ně.

13. A kdož by * se scházel s pohlavím mužským jako s ženou, ohavnost učinil: oba dva. Smrti umrou, krev jejich bude na ně.

14. A * kdož by vzal ženu a matku její, nešlechtnost jest. Ohněm spálí i její i je, aby nebylo nešlechtnosti u prostřed vás.

15. Kdož by pak obcoval * s hovado, smrti umře, a hovado zabijete.

16. Tolikey žena, kteráž by přistoupila k některému hovadu, aby obcovala s ním, zabijete jí i to hovado. Smrti umrou, krev jejich bude na ně.

17. Kdož by koli vezma * sestru svou, dceru otce svého, aneb dceru matky své, viděl by hanbu její, a ona také viděla by hanbu jeho, mrzkost jest. Protož vyhlazení budou před očima synů lidu svého; nebo hanbu sestry své odkryl, nepravost svou ponese.

18. A kdož by koli spal s ženou v její nemoci * a obnažil by hanbu její, a tok její by odkryl, i ona ukázala by krvotok svůj: vyhlazení budou oba z prostředku lidu svého.

19. Hamby * sestry matky své a sestry otce svého neodkryješ. Nebo kdož by to učinil, krevní přítekny svou obnažil; protož nepravost svou ponese.

20. Kdož by pak spal * s ženou strýce svého, hanbu strýce svého odkryl. Poneseu hřích svůj, bez dětí zémrou.

21. Tolikey kdož by vzal * manžela bratra svého, mrzkost jest. Hanbu bratra svého obnažil, protože bez dětí budou.

22. Ostríhejte * tedy všech ustanovení mých a všech soudů mých, a činite je, aby nevyvrátila o vás země, do níž já uvazuji vás, aby ste v ní bydlili.

23. Aniž chodíte v ustanoveních národu toho, kterýž já vyvrnu o tváři vaší; nebo všecky ty věci činil, a měl jsem je v ošklivosti.

24. Vám jsem pak řekl: Vládnuťi budete zemi jejich, a já dám jí vám, abyste jí dědičně obdrželi,

zemi tekoucí mlékem a stří. Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vás oddělil od jiných národů.

25. Protož vy mčíte rozdíl * mezi hovadem čistým a nečistým, a mezi plátkem čistým a nečistým, a nepoškrvňujte duši svých hovady a plactvem, a tím svým, což se plazí po zemi, kteráž jsem já vám oddělil, abyste je měl za nečisté.

26. Ale * budete mi svatí; nebo svatý jsem já Hospodin, a oddělil jsem vás od jiných národů, abyste byli moji.

27. Muž pak * neb žena, kteráž by měla ducha čarodějného a věšního, smrti umrou. Kamením uhazejí je, krev jejich bude na ně.

* I. M. 22, 18. I Sam. 28, 7.

* K. 11, 3. násl. V. M. 14, 4. násl.

* K. 11, 44. 45.

* I. M. 5, 2. Ezech. 44, 25.

* I. M. 19, 27. V. M. 14, 1. Ezech. 44, 20.

* K. 16, 14.

* K. 16, 14.

* K. 16, 13.

* K. 18, 13. Ezech. 18, 6.

* K. 18, 19.

* K. 18, 19.

* K. 19, 9. Ezech. 18, 25.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

* K. 18, 20.

KAPITOLA 21.

Kněží teho se měli varovati.

Řekli také Hospodin Mojžíšovi: Mluv kněžím synům Aronovým a rci jim: Při * mrtvém nepoškrvni se žádný z vás v lidu svém.

2. Toliko při krevním příteli svém, materi neb otci svém, synu neb dceři své a bratru svém,

3. Tež při sestře své, pauně sobě nejbližší, kteráž nemá mužě, při své poskrvni se.

4. Nepoškrvni se při knězi lidu svého, tak aby nečistý byl.

5. Nebudou * dělati sobě lysiny na hlavě své, vyřhávajíce sobě vlasy. A brady své nebudou holiť, ani těla svého řezati.

6. Budou svatí Bohu svému, aniž poškrvni jména Boha svého; nebo oběti ohnivě Hospodinovy, chléb Boha svého oběťují, protož svatí budou.

7. Zeny * nevěstky aneb poškrvnené nevezmou sobě, a ženy zahnane od mužě jejího nepojmou; nebo svatý jest jedent každý z nich Bohu svému.

8. Iy také, lidé, za svatého budete jej mítí, nebo chléb Boha svého oběťuje. Protož svatý jsem Hospodin, * nebo já svatý jsem Hospodin, kterýž posvěcují vás.

9. Dcera pak některého kněze, když by se smilství dopustila, otce svého poškrvnila. Ohněm spálena bude.

10. Kněz pak nejvyšší mezi bratřimi svými, na * jehožto hlavu vyliť

23. Tedy mluvil Mojžíš k synům Izraelským *ty uctí*. I * vyvedli toho ruhače ven za stany, a kamením ho zametali. Učinili, pravím, synové Izraelští vedle toho, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. *^{1V.M.16.98.}

KAPITOLA 25.

Odpoučínati země a léta milostivě.

Mluvil jestě Hospodin k Mojžíšovi na hoře Sinai, řka:

2. Mluv synům Izraelským a rci jim: Když vejдете do země, kterouž já dávám vám, odpoučívati bude země, nebo sobota jest Hospodinova.

3. Šest let * osívati budete roli svou, a šest let obřezovati budete vinici svou a sbíratí úrody její, *^{11.M.23.10.}

4. Sedmého pak léta sobotu odpoučínati bude míti země, sobotu Hospodinovu; nebuděš na poli svém síti a vinice své řezati. 5. Což se samo od sebe zrodí o-bilí tvého, nebuděš toho žíti, a hroznu *vinice* zanechané od tebe nebuděš sbíratí. Rok odpoučínati bude míti země.

6. Ale *ovocě* země toho odpoučínati budete míti ku pokrmu, ty nájemník tvůj, i děvka tvá, i kterýž byl jsi u tebe, 7. I hovoďo tvé, i všeliký živočich, kterýž jest v zemi tvé všechny úrody její budou míti ku pokrmu.

8. Seteš také sobě sedmého téhož let, totiž sedmkrát sedm let, tak aby čas sedmi téhož let učinil tobě čtyřiceti devět let. 9. Tedy dáš troubiti trubou veselé všudy * sedmého měsíce v desátý den; v den očistování dáš troubiti trubou po vsi zemi vaší. *^{1K.23.27.}

10. I posvětíte léta padesátého, a vyhlásíte * svobodu v zemi té všechném obyvatelům jejím. O Léto milostivé toto míti budete, a byste se navrátili jeden každý k statku svému, a jeden každý k čeledi své zase přijde. *^{1V.M.15.1.3. 0111.M.27.24.}

11. Ten rok milostivý padesátého léta míti budete; nebudete sítí, ani žíti toho, což by samo od sebe vzrostlo, ani sbíratí vina opuštených vinic *léta* toho. 12. Nebo milostivé léto jest, protož za svatě je míti budete; ze

všelikého pole jisti budete úrody jeho.

13. Toho léta milostivého navráti se jeden každý k statku svému.

14. Když nějakou věc prodáš bližnímu svému, aneb koupíš něco od bližního svého, nikoli * ne-utiskuje jeden druhého. *^{1Rts.4.6.} 15. Vedle počtu let po léta milostivém koupíš od bližního svého, a vedle počtu let, v kterýchž úrody *bratři* máš, prodá tobě. 16. Cim více bude let, tím větší placení bude, a čím méně let, tím menší placení bude; nebo počet úrod prodá tobě.

17. Protož nikoli neoklamávejte jeden druhého, ale * boj se každý Boha svého; nebo já o jsem Hospodin Bůh váš. *^{1K.19.14.22. 0K.11.44.}

18. Ostrňte * ustanovení mých a soudy mé zachovávejte a žítte je a bydliti budete v zemi té bezpečně. *^{1K.18.90.}

19. A přinese vám země úrody své; i budete jisti až do sytosti, bydlíce bezpečně v ní. *^{1K.1.19.}

20. Pakli dítě: Co budeme jisti léta sedmého, jestli nebudeme síti, ani shromažďovati užitek svých?

21. Dám * požehnání své vám léta šestého, tak že přinese úrody na tři léta. *^{1V.M.28.38a1.}

22. I budete síti léta osmého, a jisti úrody staré až do léta devátého; dokudž by nezrostly úrody jeho, jisti budete staré.

23. Země pak nebudě prodávána v manství; nebo má jest země, a vy jste příchozí a podruzi u mne.

24. A po vsi zemi vládařství svého *dopustíte* dávati výplatu země.

25. Jestliže by ochudl bratr tvůj, tak že by prodal něco z statku svého, tedy přijde příbuzný jeho, nejbližší jeho, a vyplatí prodanou věc od bratra svého. *^{1Rt.4.2. 0a1.}

26. Pakli kdo nemaje výplatce, mohl by tomu sám dosti učiniti, tak že shledal by, což potřebí k vyplacení.

27. Tedy počte léta prodaje svého, a navráti, což zůstane, tomu, jemuž prodal; tak zase přijde k statku svému.

28. Pakli by nemohl shledati toho, což by navrátili měl, tedy zůstane věc prodaná v rukou toho, kterýž ji koupil, až do léta milostivého. I postoupí mu jí v čas léta milostivého, a on navráti se zase k dědictví svému.

ka tvá, kteréž míti budeš, budou z národů těch, kteréž jsou vňkol vás; z nich kupovati budete služebníky a děvky.

45. I od synů bydlitelů, kteréž jsou u vás pohostinu, od těch kupovati budete, a z čeledi těch, kteréž jsou s vámi, kteréž zplodili v zemi vaší, a budou vám v dědictví.

46. A vladnouti budete jim právem dědičným, i synové vaši po vás, a byste je dědičně obdrželi. Na věčnost služby jejich užívati budete, ale nad bratřími svými, syny Izraelskými, nížáchny nad bratrem svým nebudě tvrdě panovati.

47. Jestliže by pak zbohatl příchozí, aneb host, kterýž bydlí s tebou, a bratr tvůj přišel by na chudobu při něm, tak že by se prodal příchozinu *anzb* hosti tvému, aneb obyvateli, *kterýž jest z čeledi cizí,* 48. Když by se *tedy* prodal, může zase vyplacen býti. Někdo z bratří jeho vyplatí ho.

49. Budťo strýc jeho, aneb syn strýce jeho vyplatí jej, aneb někdo z přátel krviných jeho, z rodiny jeho, vyplatí ho; aneb jestli potom sám bude moci s to býti, vyplatí se.

50. I počte se s tím, kterýž ho koupil, od léta, v kterémž se jemu prodal, až do léta milostivého, aby vedle počtu let, a jakožto s nájemníkem, tak se s ním stane.

51. Jestliže jestě mnoho let zůstává k *létu milostivému*, vedle nich navráti výplatu svou z peněz, za než koupen jest.

52. Pakli málo zůstává let do léta milostivého, tedy počte se s ním, a vedle počtu let jeho navráti výplatu svou.

53. Tak jako s čeledínem ročním nakládano bude s ním; nebudě nad ním tvrdě panovati před očima tvýma.

54. Pakli by se nevyplatil v těch letech, tedy vyjde léta milostivého on, i synové jeho s ním.

55. Nebo synové Izraelští jsou moi služebníci, služebníci moji jsou, kteréž jsem vyvedl z země Egyptské: Já Hospodin Bůh váš.

KAPITOLA 26.

Přikázání dvojje. 8. Slibové plukitelům zástona, 14. t pohrůžky přestupníkům.

Nedělejte sobě * modli, ani obrazu rytého, aneb sloupu nevzdyhnete sobě, ani kamene malyvaného v zemi vaší nestavějte, abyste se

29. Když by kdo prodal dům k bydlení v městě hrozeném, bude míti právo k vyplacení jeho, dokudž nevyplní se rok prodaje jeho. Za celý rok bude míti právo k vyplacení jeho.

30. Pakli ho nevyplatí dříve, než vyjde ten celý rok, tedy zůstane dům ten v městě hrozeném tomu, kterýž jej koupil, dědičně v prou-nárech jeho, aniž ho postoupí v létě milostivém.

31. Domové pak ve všech, kteréž nejsou zdí ohrazené, tak jako pole země počítati se budou. Budou moci býti vyplacování, a léta milostivého navrácení budou.

32. Ale města Levitská, a domovové v městech dědičtí jejich, ti vzdoyky vyplaceni mohou býti od Levitů.

33. Ten pak, kdož vyplacuje, ať jest z Levitů. Aneb ať vyjde *kupec* z koutného domu a města dědičtí jeho v čas léta milostivého; nebo domové měst Levitských jsou dědičtí jejich mezi syny Izraelskými.

34. Pole pak na předměstí měst jejich nebudě prodáváno, nebo dědičtí jejich věčné jest.

35. Jestliže by * schudl bratr tvůj, a ustaly by ruce jeho u tebe, požívej ho; *tež* příchozí aneb podruh silníš ho; *tež* příchozí aneb podruh silníš se bude při tobě. *^{1V.M.15.7.8.}

36. Nevezmeš * od něho lichvy a neb úroku, ale báti se budeš Boha svého, aby se mohl bratr tvůj žítí vti u tebe. *^{11.M.22.25. 2.15.3. Lnk.6.95.}

37. Peněz svých nedáš jemu na lichvu, aniž pro zisk půjčovati budeš obilí svého.

38. Já * jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptské, abych vám dal zemi Kana-nejskou, a byl vám za Boha. *^{1K.11.46.}

39. Jestliže by pak schudl bratr tvůj u tebe, tak že by se * prodal tobě, nebuděš ho podrobovati v Odi-^{11.M.21.2. 0V.15.12.} lo otrocké.

40. Jakožto najemník a jako podruh bude při tobě; až do léta milostivého sloužití bude u tebe.

41. Potom vyjde od tebe s dětmi svými a navráti se k čeledi své, a v dědictví otců svých navráti se.

42. Nebo jsou služebníci moji, kteréž jsem vyvedl z země Egyptské; nebudou prodáváni tak jako jiní služebníci.

43. Nebuděš * panovati nad ním tvrdě, ale báti se budeš Boha svého. *^{1Ez.9.9.}

44. Služebník pak tvůj aneb děv-

- jemno klaněti; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ^{*11.M.20.4.2.27.7.}
2. Sobot * mých ostříhejte, a svatyně mě se bojte: Já jsem Hospodin. ^{*11.M.20.8.}
3. Jestliže * v ustanoveních mých chodíte budete, a přikázání mých ostříháte, budete je činit: ^{*V.M.26.1.}
4. Tedy dám vám desíť vaše tasy svými, a země vydá úrody své, a stromovi polní vydá ovoce své. ^{*V.M.11.14.}
5. Tak že mlácení postihne vinobraní, a vinobraní postihne setí. I budete jisti chléb * svůj do sytosti, a přebývati budete bezpečně v zemi své. ^{*k.25.19.}
6. Nebo dám pokoj v zemi, i budete spáti, a nebude, kdo by vás předěsil; vyplněním i zvěř zlou z země, a meč nebude procházeti země vaší.
7. Nýbrž honiti budete nepřátelé své, a padnou před vámi od meče.
8. Pět * vašich honití jich bude sto, a sto vašich honití bude deset tisíců, i padnou o nepřátelé vaše před vámi od meče. ^{*V.M.27.30.01.Sam.14.13.}
9. Nebo obrátím tvář svou k vám, a dám vám zručst, a rozmnožím vás, a utvrdím smlouvu svou s vámi.
10. A jisti budete úrody několikaleté, a když nové přijdou, staré vyprázdníte.
11. Vzdělám přibýtek svůj u prostřed vás, a duše má nebude vás nenáviděti.
12. A procházeti se budu mezi vámi, a budu o Bohem vašim, a vy budete lidem mým. ^{*11.Kor.6.16.02j.21.7.}
13. Já * jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptských, abyste jim nesloužili, a pohlímal jsem zavory jha vašeho, a byste chodili prosti. ^{*k.11.44.45. II.M.20.2.}
14. Pakli nebudete mne poslouchati, a nebudete činiti všech přikázání těchto.
15. A jestli ustanovení má zvržete, a soudy mé zošklivili sobě duše vaše, tak abyste nečinili všech přikázání mých, a zrušili byste smlouvu mou.
16. Já * také toto učiním vám: Uvedu na vás strach, souchotiny a zimnici páčivou, což zkazí oči vaše, a bolestí naplní duši. Semeno své nadarmo sítí budete, nebo nepřátelé vaši snědí je. ^{*V.M.28.21.Ezech.14.21.}
17. Postavím zúřivou tvář svou proti vám, tak že porazeni budete od nepřátel svých, a panovati budou nad vámi ti, kteříž vás nená-

- vidí. Utkáti budete, ano vás žádný nehoní. ^{*k.17.10.}
18. Jestliže ani tak poslouchati mne nebudete, tedy ještě sedmkrát více trestati vás budu pro hříchy vaše.
19. A potru vyvýšenost sily vaší, a učiním * nebe nad vámi jako železo, a zemi vaši jako meč. ^{*V.M.11.17.}
20. Nadarmo bude vynaložena síla vaše, nebo země vaše nevydá vám úrody své, a stromovi země nevydá ovoce svého.
21. Jestliže pak se mnou maní zacházeti budete a nebudete mne chtít poslouchati, tedy přidám na vás sedmkrát více ran vedlé hříchů vašich.
22. A pustím na vás zvěř polní, kteráž uvede * na vás sirobu, a vyhubí hovada vaše a umění vás; i zpuštěnou cestu vaše. ^{*11.Kr.1.24.}
23. Pakli ani potom nenapravíte se, ale vždy se mnou maní zacházeti budete,
24. I já s vámi maní zacházeti budu, a biti vás budu sedmkrát více pro hříchy vaše.
25. A uvedu na vás * meč, kterýž vrchovatě pomstí zrušení smlouvy. I shrnete se do měst svých; tam posílí mor o mezi vás, a dáni budete v ruce nepřátelům. ^{*12.1.30.02zech.14.19.}
26. A když polání vám hůl chleba, tedy deset žen pěti bude chléb váš v peci jedné, a zase chléb váš odvažovati vám budou. Budete pak jisti, a nenasytíte se.
27. Pakli i s tím nebudete mne poslouchati, ale předce maní se mnou zacházeti budete:
28. I já také v hněvě maní se vám zacházeti budu, a trestati vás budu i já sedmkrát více pro hříchy vaše.
29. A budete * jisti těla svým svých, a těla dcer svých. ^{*V.M.28.38.Jer.19.9.}
30. A zkazím výsosti vaše, a * vyplněním slunečné obrazy vaše, skladu těla vaše na špalíky ukýdaných bohů vašich, a duše má bude vás nenáviděti. ^{*11.Par.24.7.}
31. Města vaše dám v zpuštění, a učiním, aby zpuštěly svatyně vaše, aniž více zachutnám oběti vůle, než příjemné vaši.
32. Já * zpuštím zemi, tak že ztrnou nad ní nepřátelé vaši, kteříž bydliti budou v ní. ^{*V.M.28.34.Jer.28.9.}
33. Váš pak rozptýlím mezi nároky, a učiním, aby s dobytým měčem vás honili. I bude země vaše vyhubena, a města vaše zpuštěnou.

34. A tebdy země užive * sobot svých po všechny dny, v nichž byla z Boha. Já Hospodin. ^{*1.M.18.46.}
46. Ta jsou ustanovení a soudové, i zákonové, kteréž vydal Hospodin na hoře Sinai skrze Mojžíše, abij byli mezi nim a mezi syny Izraelskými.

KAPITOLA 27.

O altích 90. a desáticích.

- Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:
2. Mluv synům Izraelským a rci jim: Když by kdo * slibem oddal duše Hospodinu, vedle ceny své dá vyplatiti.
3. Tato pak bude cena tvá; Osobě mužského pohlaví, počna od těch, kterýž jest ve dvaceti letech, až do šedesátiletého, uložíš výplatu padesáti lotů stříbra vedle lotu svatyně.
4. Pakli ženského pohlaví bude, uložíš výplatu třiděti lotů.
5. A od pětiletých až do dvacitiletých uložíš výplatu, za osobu mužského pohlaví dvadeceti lotů, ženského pak deset lotů.
6. A od dítěte jednoho měsíce zstaří až do pětiletých, uložíš za pachole pět lotů stříbra, a za děvče tři loty stříbra.
7. Od šedesáti pak let a výše, bude-li muž, uložíš výplatu pátinaceti lotů, a ženě deset lotů.
8. Pakli bude tak chudý, že by nemohl uložene výplaty dáti, tedy postaven bude před knězem, aby mu kněz uložil výplatu. Podlé toho, seč bude moci býti ten, kdož slib učinil, uloží mu výplatu.
9. Jestliže by pak kdo hovořil z těch, kteréž se obětují Hospodinu, svaťé každé, kteréž dá z nich Hospodinu, svaťé bude.
10. Nesmění ho, aniž dá jiného za ně, lepšího za horší, aneb horšího za lepší. Jestliže by pak jakýmkoli způsobem je směnil, hovořo za hovořo tedy ono i toto, kteréž za ně dáno, svaťé bude.
11. Pakli by kteréž nečistě hovořo slibil z jehož pokolení neobětují oběti Hospodinu, tedy postaví to hovořo před knězem.
12. A bude je šacovati kněz, bud ono dobře aneb zlé. Jakž je kněz cenil, tak bud.
13. Pakli bude chtiti vyplatiti je, přidá pátý díl nad cenu tvou.
14. Když by pak někdo posvětil domu svého, aby byl svaťý Hospodinu, bude jej kněz ceniti, bud to

ské před očima pohanů, abych jim byl za Boha. Já Hospodin. ^{*1.M.18.46.}

46. Ta jsou ustanovení a soudové, i zákonové, kteréž vydal Hospodin na hoře Sinai skrze Mojžíše, abij byli mezi nim a mezi syny Izraelskými.

že by dobrý byl aneb zlý. Jakž jej procenti kněz, tak zůstane.

15. Pakli ten, kterýž posvětil domu svého, chtěl by jej vyplatiti, přidá pátý díl peněz nad cenu tvou, i bude jeho.

16. Jestliže by kdo díl pole, dědictví svého posvětil Hospodinu, tedv budeš je ceniti vedle toho, jakž se osívá. Chomer ječmene kde se osívá, za padesáté lotů sřibra ceněno bude.

17. Jestliže by hned od léta milostivého posvětil pole svého, tedv vedle ceny tvé zůstane.

18. Pakli by po létě milostivém posvětil pole svého, tedv sečte mu kněz peníze vedle počtu let zůstávajících ještě do léta milostivého, i odejme to z ceny tvé.

19. Chť-li by pak vyplatiti pole ten, kterýž ho posvětil, přidá pátý díl peněz nad cenu tvou, a zůstane jemu.

20. Nevyplatil-li by pak pole toho, a prodáno by bylo někomu jinému, nemůže vic vyplaceno býti.

21. I bude pole to, když svobodně vyjde léta milostivého, svatě Hospodinu, jakožto pole posvěcené; kněz bude v dědictví jeho.

22. Jestliže pak pole koupené, kteréž by nebylo z pole dědictví jeho, posvětil Hospodinu,

23. Tedy sečte mu kněz summu ceny jeho až do léta milostivého, i dá cenu jeho v ten den, jako posvěcenou Hospodinu.

24. V létě milostivém navrátí se pole k tomu, od kohož bylo koupeno, jehož dědictví jest pole to.

25. Všeliká pak cena tvá bude vedle lotu svatyně. * Lot pak váží dvacet haléřů. * I. M. 30. 13. IV. M. 3. 47.

26. Ale prvorozeného, což právem prvcozenství dává se Hospodinu z hověd, mizádný neposvětili, budto z skotů aneb z bravů; Hospodino-vo jest prvé.

27. A jestliže by z hověd nečistých bylo, vyplatí je vedle ceny tvé, a přidá pátý díl nad ni. Pakli lit nebude vyplaceno, tedy necht jest prodáno vedle ceny tvé.

28. Všeliká pak věc posvěcená, kterouž by někdo slibem posvětil Hospodinu ze všech věcí, kteréž má, buď z lidí aneb z hověd, aneb z pole dědictví svého, nebude prodávána, ani vyplacována; nebo všecko, což takovým slibem posvěceno jest, věc nejsvětější bude Hospodinu.

29. Všeliké hovědo tak oddané, kteréž slibem tím se oddává od člověka, nebude vyplacováno, ale smrti umře.

30. Všickni také desátkové země, buď z semene země, aneb z ovoce stromů, Hospodinu budou; nebo posvěceni jsou Hospodinu.

31. Bude-li kdo chtíti vyplatiti desátky své, pátý díl jejich přidá nad ně.

32. A všeliký desátek z volů aneb drobného dobytka, jakž přichází pod hůl pastýře, každý ten desátek svatý bude Hospodinu.

33. Nebude vyhledávati, dobré-li by bylo čili zlé, aniž ho smění. Pakli je předece smění, bude to i ono odměněné svatě, a nebude vyplaceno.

34. Ta jsou příkázání, kteréž přikázal Hospodin Mojišovi na hoře Sinai, aby je oznamil synům Izraelským.

26. Ale prvorozeného, což právem prvcozenství dává se Hospodinu z hověd, mizádný neposvětili, budto z skotů aneb z bravů; Hospodino-vo jest prvé.

27. A jestliže by z hověd nečistých bylo, vyplatí je vedle ceny tvé, a přidá pátý díl nad ni. Pakli lit nebude vyplaceno, tedy necht jest prodáno vedle ceny tvé.

28. Všeliká pak věc posvěcená, kterouž by někdo slibem posvětil Hospodinu ze všech věcí, kteréž má, buď z lidí aneb z hověd, aneb z pole dědictví svého, nebude prodávána, ani vyplacována; nebo všecko, což takovým slibem posvěceno jest, věc nejsvětější bude Hospodinu.

29. Všeliké hovědo tak oddané, kteréž slibem tím se oddává od člověka, nebude vyplacováno, ale smrti umře.

30. Všickni také desátkové země, buď z semene země, aneb z ovoce stromů, Hospodinu budou; nebo posvěceni jsou Hospodinu.

31. Bude-li kdo chtíti vyplatiti desátky své, pátý díl jejich přidá nad ně.

32. A všeliký desátek z volů aneb drobného dobytka, jakž přichází pod hůl pastýře, každý ten desátek svatý bude Hospodinu.

33. Nebude vyhledávati, dobré-li by bylo čili zlé, aniž ho smění. Pakli je předece smění, bude to i ono odměněné svatě, a nebude vyplaceno.

34. Ta jsou příkázání, kteréž přikázal Hospodin Mojišovi na hoře Sinai, aby je oznamil synům Izraelským.

4. A bude s vámi z každého pokolení jeden muž, kterýž by přední byl v domě otců svých.

5. Tato pak jsou jména mužů, kteříž stanou s vámi: Z pokolení Rubenova Elisur, syn Sederur; z Simeonova Salammiel, syn Surisaddai;

6. Z Judova Nazon, syn Aminadabův; * I. M. 6. 23. Rut. 4. 20.

7. Z Izacharova Natanael, syn Suar; z Zabulonova Eliab, syn Helonův;

8. Z synů Jozefových, z pokolení Efraimova * Elisama, syn Amiadův; z Manassesova Gamaliel, syn Fadasurův; * k. 2. 18. I. Par. 7. 26.

9. Z Beniaminova * Abidan, syn Gedeonův; * k. 2. 22. 7. 60.

10. Z pokolení Dan Ahiezer, syn Amisaddai;

11. Z Asser Fegiel, syn Ochranův;

12. Z pokolení Gád Eliazaf, syn Dueltův;

13. Z Neftalimova * Ahira, syn Enanův; * k. 2. 23.

14. Ti jsou slovníci z lidu, knížata pokolení otců svých, ti jako hlavy tisíců Izraelských budou.

17. Vzal tedy Mojiš z Aron mužů, kteříž jmenováni byli,

18. A shromáždil všecko množství prvního dne měsíce druhého, kteříž přiznávali se k rodům svým, po domích svých, po domích otců svých, a vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

19. Jakož byl přikázal Hospodin Mojišovi, tak štel je na poušti Sinai.

20. I bylo synů Rubena prvorozeného Izraelova, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, a podlé počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

21. A načteno jich z pokolení Rubenova čtyřidce šest tisíců a pět set.

22. Z synů Simeonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, sečtených jeho vedle počtu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

23. Načteno jich z pokolení Simeonova čtyřidce šest tisíců a pět set.

24. Z synů Efraimových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

25. Načteno jich z pokolení Efraimova čtyřidce tisíc a pět set.

26. Z synů Judových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli bojovati,

27. Načteno jich z pokolení Gádova čtyřidce pět tisíců, šest set a padesát.

28. Z synů Izacharových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadcti let a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

29. Načteno jich z pokolení Izacharova padesát čtyři tisíce a čtyři sta.

30. Z synů Zabulonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvadctiletých a výše, kteříž mohli jiti k boji,

31. Načteno jich z pokolení Zabulonova padesát sedm tisíců a čtyři sta.

32. Z synů Efraimových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

33. Načteno jich z pokolení Efraimova čtyřidce tisíc a pět set.

34. Potom z synů Manassesových, rodiny jejich, po čeledech jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž vycházeli k boji,

35. Načteno jich z pokolení Manassesova třidce dva tisíce a dvě stě.

36. Z synů Beniaminových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti do boje,

37. Načteno jich z pokolení Beniaminova třidce pět tisíců a čtyři sta.

38. Z synů Rubenových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

39. Načteno jich z pokolení Rubenova čtyřidce šest tisíců a pět set.

40. Z synů Simeonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, sečtených jeho vedle počtu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

41. Načteno jich z pokolení Simeonova čtyřidce šest tisíců a pět set.

42. Z synů Efraimových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

43. Načteno jich z pokolení Efraimova čtyřidce tisíc a pět set.

44. Z synů Zabulonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvadctiletých a výše, kteříž mohli jiti k boji,

45. Načteno jich z pokolení Zabulonova padesát čtyři tisíce a čtyři sta.

KNIHA MOJŽÍŠOVA ČTVRTÁ,

KTERÁŽ SLOVE

N U M E R I.

KAPITOLA 1.

Synů Izraelských k boji zpřesobných sečtení, 47. kromě Levitů.

Mluvil pak Hospodin k Mojišovi na poušti Sinai, v stánku úmluvy, prvního dne měsíce druhého, o léta druhého po vyjití jejich z země Egyptské, řka:

* I. M. 19. 1. IV. M. 9. 1.

* k. 4. 3.